

IJA # 3451

תיקון חומשה באב

Tikun Hamishah be-Av

הוא נשמתה דבר אנוש בשעתה דסקלא מארעא לרקיע וקיימא
 בהסוה וזהוהא עלאה דאמרן קב"ה מכר לה' ת"ש אמר רשב"י כל
 נשמתה דרדיקיא כיון קיימא באתר שכינתה יקרא רחויא למוחב
 קב"ה קרי לאכפת' ואמר לון וילן ובקרו לפלגיא דריקא דאתא ואקדימו
 ליה חלמא מן שמי' ואיכון אמרין מארי עלמא לא אתחזי לאכפ
 למוז' למוחמי לברא ברא אתחזי למוחמי ולמוחזי ולמתבע לאכזי'
 והוא קרי ליעקב ואמר ליה אנת דהוה לך זערא דכנין זיל וקביל
 (חולפניה) פני דפלגיא דריקא דאתא הכא ואכא חיזיל עמד' הה"ד
 מבקש' פנד' יעקב סנה' מבקש' לא נאמר אלה מבקש' א"ר חייא
 דרביסיה דקבא משמע דכתיב זה דור דורשיו ונו' א"ר יעקב אמר
 רבי (כ"א עקיבא) חייא יעקב אבינו הוא כסא הכבוד וכן תאכא
 דבי אליהו יעקב אבינו הוא כסא בפני עמנו דכתיב וזאתי את
 בריתי ועקוב' בריית ברת קב"ה ליעקב לכדו יותר מכל אבותיו דעביד
 ליה כסא הכבוד בר' מן קרמאה :

רבי אישור הוה יתיב וזהו לעי באוריית' אתא לגביה ר' עקיבא
 א"ל במתייקא עסקין מר' א"ל בהאי קרא דכתיב וכסא כבוד
 ונחילס' מהו כסא כבוד ונחילס' זה יעקב אבינו דעביד ליה כרסי
 יקר בלאודו לקבלא חולפן נשמתה דרדיקיא וקב"ה חזיל עמוה בכל
 דין ירחא וירחא' ובר' חמי נשמתה יקר' אספקלרי' שכינתה דמאריה
 מברכת' וסגרת קמי קב"ה הה"ד כרבי נפשי ונו' אמר רבי עקיבא
 קב"ה קאים עלוהי' ונשמת' א' פקת ואמר ה' אלהי גדלת מאד ונו'
 כל הפרשק עד קיימא דקאמר יתמו סטחים ונו' ועוד א"ר עקיבא
 לא רח' בלאודו אלא משכת ליה על נפשא דאשתאר בעלמא דין
 ואמר רבי נפשי את' וכל קרבי ונו' וקב"ה חזיל' מנח לן האי
 מהאי קרא דכתיב וירא ליו' ת' בלוני' ממרא' זק יעקב מהו ממרא'
 משום דאחסיין מאתן עלמין מברין וקורא כסא' אמר רבי ולחק ממרא'
 בגימ' תקן ותל' וחד הוה' אתן דעדין דכתיב ומאתים לנוטרים
 את שרו' ותמין' וזהוהא כסא ובג"כ אתקרו וירא ליו' ה' באלוני
 ממרא' ועל שום דא' נקרא ממרא' א"ר יקודה' מהו בלוני' ר"ל תוקפי
 הס"ד אכזר יעקב' והוא יושב פתח סההל הס"ד ה' מי יגור באתקלך
 ונו' במוס' הוים דכתיב וירחא לכס' ירחי שמי' שמש דקסא ומי' שפא
 דנפיה' אמר ריב' כההיא שעתא חזיל קב"ה ובנין דשמעין אכהתה
 יחס' ונחק דקב"ה חזיל לגביה סבעין מן יעקב למוזל עמהון
 נשמת' ליה שלס' ואיכון קיימין עלוהי' ממאי דכתיב וישא' עיניו

וירא והנה שלשה אנשים נכבים עליו . שלשה אנשים (דקיימין) לין
אברהם אברהם יצחק ויעקב דקיימין עלוהו וחמי עובדין טבין דעבד
וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה . משום דחמי שכינה
יקרא עמהון ה"ד על כן עלמות אהבוך (אלו הן האבות) :

דבר

אחר וירא אליו ה' בלוי ממרא . רבנן פתחי בהאי קרא
בשעת פטירתו של אדם דתניא אמר רבי יהודה בשעת
פטירתו של אדם הוא יום הדין הגדול שהנשמה מתפרדת מן הגוף
ולא נפטר אדם מן העולם עד שרואה את השכינה ה"ד כי לא יראני
האדם וחי . ובאין עם השכינה שלשה מלאכי השרת לקבל נשמתו של
אדם ה"ד וירא אליו ה' בלוי ממרא והוא יושב פתח האהל כחוס
היום . כחוס היום זה יום הדין הנובע כתנור להפריד הנשמה מן
הגוף . ויש עינוי וירא והנה שלשה אנשים המבקרים מעשיו מה
שעשה והוא מורה עליהם בפיו וכיון שהנשמה רואה כך יולאת מן
הגוף עד פתח בית הכליעה ועומדת שם עד שמתודה כל מה שעשה
הגוף עמה בעו"ה ואלו נשמת הדריק היא שמחה במעשה ושמחה
על פקדונה . דתנא אמר יצחק נשמתא של אדם מתאור אומתו
תלא מן העולם הזה שהוא הבל כדי להתענג בעולם הבא . תנו רבנן
בשחלה רבי אליעזר הגדול הוא יומא ערב שבת הוא ואותיב לימינות
הורקנוס בריה והוא מגלי ליה עמיקתא ומסתרתא והוא לא הוה
מקבל בדעתיה מלויא דחשיב דמטורף בדעתיה הוה . כיון דחמא
דדעתא דאבוי מתוישבא עליוהי קב"ה מניה מאה ותמנין ותשעה
רוזן עלאין כד מטא לאבני שיש דמתערבי במיא עלאה ככה רבי
אליעזר ופסק למימר אמר קום התם ברי אמר ליה אבא למה אמר
ליה חזינא דאוחית חלף מן עלמא אמר ליה זיל ואימא לאמך דתסתלק
תפלאי באתר עלאה ובתר דאסתלק מן עלמא ואיתי הכא למחמי
להון לא תכבי דאינון קריבין עלאין ולא תתאין ודעתא דבר נש לא
ידע כהו עד דהו יתבי עלא חכימי דרא למבקר ליה אוליט להו על
דלא אהו לשמשא ליה דתנינו גדולה שמושא יותר מלימודה עד דאתא
רבי עקיבא אמר ליה עקיבא עקיבא למה לא איתת לשמשא לי (דהא
אתא עתא לארפתא) אמר ליה רבי לא הוה לי פנאי . ארתח
אמר אתמהה עלך אי תמות מיתת עמך לטויה דיקא קשה מכלהו
מיתתיה . בכירבי עקיבא ואמר ליה רבי אוליף לי אורייתא . הפי
פומיה ר' אליעזר במעשה מרכבה אתא אשא ואסתר לתרויהון ה
חכימא שמע מניה רלית אכן חזיין וכראין לכך נפקו לעתא
וית

ויתבו תמן הוה מה דהוה ואזל אשא ואוליף בכהרת עזה תלת מאה
הלכות פסוקות ואוליף ליה רט"ו טעמים דפסוקי דשיר השירים וקוו
עיניו דרבי עקיבא נחזין מיא ואתחזר אשא כדמיתא . כד מטא
להאי פסוקא שמכוני באשישות דפרונו בתפוחים כי חולת אהבא אני
לא יכול למקבל רבי עקיבא ואריס קליה בכייתא וגעו ולא הוה
ממלל מדחילו דשכינתא דהות תמן אורי ליה כל עמיקתא ורוזן
עלאין דהוה ביה בשיר השירים . ואומי ליה אומאה דלא לישתמש
בשום חד פסוק מניה כי היכי דלא ליחריב עלמא קב"ה בניניה ולא
בעי קמי דישתמשון ביה כריותי מסגיאות קדושתא דאית ביה לבתר
נפק ר' עקיבא וגעו ונבעין עינוי מים והוה אמר ווי רבי ווי רבי
דאשתאר עלמא יתום מינד . עלו כל חכימא גביה ושלו ליה ואתיב
להון הוה דחיק ליה (שעתא) לר' אליעזר אפיק תרי דרועיו ושוינון על
לביה פתח ואמר אי עלמא עלמ' עלאה חזרת לאעל' ולאגזא
מן תתאי כל נהירו ובזינא ווי לבון תרי דרעי ווי לבון תרי
תורות דישתכחון יומא דין מן עלמא . דאמר ר' יצחק כל יומי
דר' אליעזר הוה נהירא שמעתא מפומיה כיומא דאתיהיבת
בטורא דמיני אמר אורייתא (קברית גמרא) גמרית וחכמתא סברית
ושמושא עבדית דאילו יקון כל בני אינשא דעלמא קופרים לא
יכלין למכתב ולא חקרי תלמידי מחכמתו אלא ככוחלא בעינא
ואנא מרבותי אלא כמאז דשתי בימא . ולא הוה אלא למיתן
טיבותא לרבוי יתיר מנ"ה . והוה שאלין מניה בההוא סנדלא
דיבוס עד דנפק נשמתיה ואמר טהור ולא הוה תמן רבי עקיבא .
כד נפק שבתא אשכחיה ר' עקיבא דמית בזע מאניה וגריר כל
בשריה ודמא נחית ונגיד על דיקניה הוה לווח וכבי נפק לברא
ואמר שמיא שמיא אמרו לשמשא ולסיהרא דנהירתא דהות נהיר
יתיר מנהון הא אתחשך . אמר ר' יהודה בשעה שנשמת הדריק
רוגה ללאת שמחה והדריק בטוח במיתתו כדי לקבל שכרו .
ה"ד וירא וירץ לקראתם בשמחה לקבל פניהם מאיה מקום
מפתח האהל כדקא אמרין וישתחו ארצה לבני שכינה :

(דף רי"ז ע"א) ויקרבו ימי ישראל למות . א"ר יהודה ווי
לעלמא דהא בני נשא לא חמאין ולא שמעין
ולא ידעין דהא כל יומא ויומא קלא דכרוזא אשתמע במאתן
וחמשין עלמון . תנא עלמא קרא אשתמורע לעילא וכד כרוזא
נפיק ההוא עלמ' מודעזעא ומתחלחלא נפקי תריין פריין דאסתלקו
מההוא

מההוא עלמא דמדוריהון תחות אילנא דסיוז דסיוז ומותא ביה *
נפקא חד פורה לקטר דרומא וחד פורה לקטר פפונא וחד
פורה כד נהיר יממא וחד כד אתחשך יממא כל חד וחד קרי
ומכרזא מה דשמעין מההוא כרוזא לבתר בעו לאסתלקא לאתרייהו
ומשתמטי רגלייהו כנוקבא דתהומא רבא ומתלכרין כגויה עד
דאתפליג ליליא כד אתפליג ליליא כרוזא קרי וכלפריס האחוות
כפח כהם יוקשים בני האדם אמר רבי יהודה בשעתא דמתלכרין
רגלוי דבני נשא ויומוי אתקריבו ההוא יומא אתקרי יום ה'
לאתבא רוחיה ליה תנא כהקיא שעתא פקדא ההוא כתר
קדישא על רוחיה ומאן איהו דכתיב ימי שנותיו בהם שבעים
שנה כתר שביעאה דכלא ואם מסטרא דגבורה קאתי כתיב
ואם בגבורות שמונים שנה דכתרא דגבורה תמינאה הוי מכאן
ולהלא לית אתר לאתמשך כמד"א ורהבס עמל ואון באתר דלא
הוי יסודא בנינא לא אתקיים א"ר יהודה זכאין אינון דריקייא
כד קב"ה בעא לאתבא רוחיה ליה ולשאבא ההוא רוחא כגויה *
דתיא בשעתא דקב"ה בעא לאתבא רוחיה ליה אי זכאה הוא
ההוא רוחא מה כתיב והרוח תשוב אל האלקים אשר נחנה *
ואי לא אשתכח זכאה ווי לההוא רוחא דבעי לאסתחאה כגורא
דדליק ולאסתקנא בגין לאשתאבא בגופא דמלכא ואי לא אתתקנת
ווי לההוא רוחא דמתגלגלא כאבנא בקוספיתא דכתיב ואת נפש
אויכיד יקלענה כתוך כף הקלע תנוא אי ההוא רוחא זכי כמה
טבין גניזין ליה כההוא עלמא דכתיב עין לא ראתה אלקים וולתך
יעשה למחכה לו :

(זוהר ח"ג דף קל"ו ע"ב) וירא בלק וגו' רבי אלעזר אמר
וראי מה דאמר ר' חייא מלך סתימא
הוא אבל כתיב גס פור מלכה בית ודרור קן לה וגו' וכי רוד
מלכא על פרא בעלמא הוא אמר מלך דא אלא כמה דתינון
כמה חביבין נשמתין קמי קב"ה אי תימא כל נשמתין דעלמא
לאו הכי אלא אינון נשמתהון דדריקיי דתמן מדוריהון בהדיה
מדוריהון לעילא ומדוריהון לתתא והכי אתמר גס פור מלכה
בית אלן רוחיהון דדריקייא תינון תלת שורין אינון לב"ע
ובין כל חד וחד כמה רוחין ונשמתין מעיילין תמן ואתהון
מריחא דענוגין דדריקייא דלגו אע"ג דלא זכו למעאל אבל
ענוגא דרוחיהון דדריקייא דלגו עין לא ראתה אלקים וגו' .
ויומין

ויומין רשימין אית בשתא ואינון יומי ניסן ויומי תשרי דאינון
רוחין משטטן ופקדן לאתר דאלטריך ואע"ג דומנין סניאין
משטטן אבל יומין אלן רשימין אינון ואתחזון על גבי שורין
דנפתא כל חד וחד כחיו דפריין מלפפן בכל פרא ופרא וההוא
פפופא שכתא דקב"ה ולותא על חיי בני נשא דהאי עלמא
בגין דאלן יומין ישראל כלהו מתעסקין במנות וכפקודין
דמארי עלמא וכדין בחדו אתחזון פרא מלפפן וע"ג שורין
דנ"ע מלפפן משכחן ואדין ומללן על חיי דהאי עלמא אר"ש
אלעזר ודאי שפיר קאמרת דודאי אינון רוחין תמן אבל מה
תימא ודרור קן לה אמר הכי חוליפנא דא היא נשמתא קדישא
דסלקא לעילא וסלקא לאתר טמיר וגניו דעין לא ראתה אלקים
זולתך וגו' א"ר שמעון אלעזר ודאי שפיר קאמרת שפיר איהו *
אבל כל דא כנ"ע דלתתא היא וכמה דאמרת הוה והכי הוא
ודאי גס פור מלכה בית אלן רוחין קדישין דוכו למיעאל
ולמיפק לבתר בגין דמשטטן ואתחזון כחיו דפריין וליין רוחין
מלכה בית ודאי כל חדא וחדא אית לון מדורין ודיעאל לגו
רוחין מלכה בית ודאי כל חדא וחדא אית לון מדורין ודיעאל
לגו ועב"ד כלהו נכוין מחופה דחבריהו אינון דאית לון דרור
וחירו מכלא וקב"ה אחוי לון היכלא טמירו חדא גניו דעין
לא ראתה אלקים זולתך וההוא היכלא אקרי קן פור ומתמן
מתעטרין טמירין למשיח בזמנא דאתי וביומין רשימין תלת
זמנין בשתא קב"ה בעי לאשתעשעא באינון דריקייא ואחוי לון
ההוא היכלא טמירא גניו דלא ידעין ולא אשתמורען ביה כל
דריקייא דתמן אשר שתא אפרוחיה את מוכחותיך אלן אינון
דריקייא דאשתכללו בכנין קדישין דוכן לתורה שכתב ולתורה
שבעל פה בהאי עלמא ואלן אקרון תרין מדבחן מתעטרין
לקמי מלכא קדישא דהא זכותא דכנייהו בהאי עלמא חנין עלייהו
ומעטרין להו תמן מאן רוחא זכאה ליל האי דשתא אפרוחיה
לאולפא למזכותיך וגו' :

(זוהר חדש דף כ"ו ע"ב) רבי פתח בהאי קרא מלאוני השומרים
הסוכבים בעיר הכונית פלעוני נשאו את
דדידי מעלי שומרי החומות כמה חביבה היא הנשמה הנחונה
מחסת כסא הכבוד ממקום הקדש מארכות הסוים כד"א אתהלך
לפני ה' בארצות הסוים ולמה קראו דוד ארצות סוים וכי
למעלה

למעלה יש ארצות א"ר ינחק לא ארצות ממש ולא ארצות
ארצות אמרו דוד לא לשון רצוי הוא כד"א ארצה אמריך .
כלומר אמר דוד אתהלך לפני ה' במקום אשר ירצו תמיד
הנדיקים הנקראים חיים אשר רנוס וחפס ללכת שמה וממקום
הקדש באה הנשמה להאיר על הגוף האפל כדי להוליכו בדרך
ישרה ולעבוד עבודתו ורצון בוראו למהר ולבא וליוטול שכרו .
אמר רבי יהודה אלמלא לא הוינא בעלמא יאות לן ולא ניהב
חושבנא למאריה דפותקא לבתר אמר הררי כי תא חזו מה כתיב
באדם לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו . א"ר
זו היא הנשמה שהיא אללו עזר להוליכו בדרכי קונו והיינו דתנן
בא ליטהר מסייעין אותו :

תנו רבנן כשהאדם הולך בדרכי קונו הרבה מסייעין אותו .
כשמתו מסייעת אותו מלאכי השרת מסייעין אותו .
שכינתו של מקום תסייעת אותו . וכלם מכרוזין לפניו ואומרים
בלכתך לא יגר נעדיך ואם תרוץ לא תבשל . רבי נתן אומר
כשמתן של נדיקים מסייעין אותו :

רבי אלעזר בר' יוסי חמוי הוה אזלי מאושא ללוד . אמר רבי
יוסי לרבי אלעזר אפשר השמעת מאביך מאי דכתיב
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי להים . א"ל הכי שמיע לי
מאבא אינון הוו מלאכים דאזופו בקדמיתא מארעא דישראל .
א"ל מאן אינון א"ל לא ידענא א"ל יאות לכו נדיקויא מלה
דפומיכו ככתרא דמלכותא ברישא דמלכא . עד דהוו אזלי
מטו למערותא דלוד שמעו ההוא קלא דאמר תרין עוזלין
דאיילתא עבדו קדמי רעותא דניחא לי ואינון הוו משרייתא
קדישא דעברע יעקב קמיה . אחרניש ר"א ואלטער כנפשו
ואמר מאריה דעלמא כך אורחוי טב לן דלא נשמע שמענא ולא
ידענא אתרחיש ליה ניסא ושמע ההוא קלא דאמר אברהם וינחק
הוה נפל על אכפיו וחמא דיוקנא דאביו . א"ל אנא שאילנא
ואתיבונא דאברהם וינחק הוה דעריעו ליעקב כד אשתויב מלכו .
א"ל כרי פוק פוקתך וסב סיבתך דפוס ממלל רברבן הוה .
ולא דא הוה כלחודוי אלא כל נדיקויא ונשמעתו דנדיקויא
מערען קדמוי לשזכותיה ואינון מלאכיא קדישי עילאי . ותא
קוי ינחק קיים הוה בההיא שעתא אבל כשמתו קדישא אתנסיבת
בכורסי יקרא דמאריה כד אתעקר על גבי מדכחא ומכדין
אסתומו

אסתומו עינוי מלמחוי והיינו דכתיב ופחד ינחק היה לי . אמר
ליה מה אכן תמן א"ל אנא ואת מלאכי עילאי לאשתעשא
במשחא מלכא דדוד . קס עד דהוה קס חמא חמוהי דאכפוי
כהרין כשמשא . א"ל חמוי מלה חדתא שמעת או בנהירות יקרא
זיוא דמשא אסתכלת . אמר ליה לא אלא זכאון אינון נדיקויא
דמטמרין להון משרייתו קדישי עילאי שנא' כ"ו מלאכיו ו"זוה
ל"ך לשמרך בכל דרכיך :

אמר ר' יהודה עשה הקב"ה ירושלים למעלה כנגד ירושלים
של מטה . וכשכב שלא יבא שם עד שיבואו ישראל
בירושלים של מטה שנאמר בקרבך קדוש ולא אבא בעיר . ושכב
כחות של מלאכי השרת שומרים אותו סביביו . ועל כל פתח
ופתח כתות של מלאכי השרת והם הפתחים הנקראים שערי
זרק . ואלו הם הפתחים המכוונים להכנס שם נפשות הנדיקים .
ודוד המלך ע"ה נכנס בהם שנאמר פתחו לי שערי זרק אבא
בם אודה יה זה השער לה' נדיקים יבואו בו . ולמעלה מהם
שומרים מלאכי השרת בחומות העיר שנא' על חומותיך ירושלים
זו היא ירושלים של מעלה הפקדתי שומרים אלו מלאכי השרת .
ותאנא שכב פתחים יש לנפשות הנדיקים להכנס עד מקום
מעלתם ועל כל פתח ופתח שומרים :

הפתח הראשון נכנסת הנשמה במערת המכפלה שהיא סמוכה
לגן עדן ואדם הראשון שומר עליו . זכתה הוא מכרוז
ואומר פנו מקום שלום בואיך ויולאה מפתח הראשון :

הפתח השני בשערי ג"ע ומואלה את הכרובים ואת להט החרב
המתהפכת . זכתה נכנסת בשלום . ואם לאו שם
תקבל עונשה ותשפט בלהב הכרובים . וכנגדם היו הכרובים במקדש
בשעה שהכהן נכנס ביום הכפורים . זכה נכנס בשלום . לא זכה
מבין שני הכרובים יולא להב ונשרף מבפנים ומת . והיו מכוונים
כנגד אלו אשר בשערי גן ע"ן לזרף הנשמה . זכתה הנשמה כותבין
לה פינקס סימן ליכנס ונכנסה לגן עדן אשר בארץ . ועמוד
אחד של ענן ונוגה מעורב זה בזה ועשן ונוגה סביביו שנאמר
וברא ה' על מבון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונוגה
והוא נעוץ מלמטה למעלה לשערי שמים . זכתה לעלות עולה
באותו עמוד . לא זכתה יותר נשאתה שם ומתעדרת מהטוב
אשר למעלה . דא"ר יוסי ראיתי ג"ע והוא מכוון כנגד פרכת
קרח

קרח הנורה אשר למעלה והיא נהנת מזיו השכינה אבל אינה
ניזונת ממנה וזתה לעלות עולה באותו עמוד עד שמגיעת
לפתח השלישי :

הפתח

הנ' והוא נגד הרקיע הנקרא זכול ומגיעת עד
ירושלים אשר שם ושם שומרים וזתה פותחים לה
הפתחים וכנסת לא זתה נועלים השערים ודוחין אותה
לחוץ ונוטלים פנקסה ממנה והנשמה אומרת מלאונו השומרים
הסוככים בעיר אלו מלאכי השרת השומרים בית המקדש וירושלים
אשר למעלה נשאו את רידי מעלי זהו פנקס שלה סימנה
שומרי החומות כמה דאת אמר על חומותיך ירושלים הפקדתי
שומרים וזתה לעלות נכנסת שם באותן השערים ומשכחת
להקב"ה בבית המקדש אשר למעלה ומיכאל השר הגדול מקריב
אותה לקרבן א"ר ינחק לרבי חייא מה קרבן הוא זה יכול
לומר כשאר קרבן א"ר חייא הקרבה זו היא בארם המקריב
דורון לפני המלך ומיכאל הולך עמה עד הפתח הרביעי
והחמישי והששי ואומר לפני הקב"ה רבוכו של עולם אשרי
בניך בני אוקבין אברהם ינחק ויעקב אשריהם הנדיקים הטובים
הזוכים לזה עד שמגיעים לשער השביעי :

הפתח

השביעי שהוא ערכות וגנוי חיים טובים מזוין שם
וכל נשמתם של נדיקים כלם שם ונעשים מלאכי
השרת ומקלסין לפני הקב"ה וגוונים מזיו השכינה אספקלריא
המאירה ושם המנחה והנחלה ונוח חיי העולם הבא אשר עין
לא ראתה אלהים וזאתך וזהו אלה תולדות נח נח נדיק תמים
מי ראוי להיות כזו ההנחה והמנוחה והמרנוע מי שהוא איש
נדיק תמים אמר רב פפי זאת המנוחה למעלה היא את האלהים
התהלך נח למעלה ולה למטה :

(שם דף כ"ח ע"א) רבי יוסי ור' חייא הוו אזלי באורחא
אמר ר' חייא אימא לן ממלו מעלייתא
דהוה אמר אבוך מתענוגי הנשמה א"ל ניפוק מכאן דקפוטקיא
אלין כלירי מעובדי דכשרן א"ל כך יאות לן למלעי באורייתא
ונשתובי מנהון א"ל באתר דסכנה לא אורה רבנן לבתר
דנפקו ואזלו באורחא א"ר יוסי אימא לך מילתא והוא טמורתא
ביני מטמונייא דאבא בני גנווקי ודא היא דכתיב כרם היה
לשלמה וגו' האי כרם דא הוא נשמתא קדישא דאתנטעת לעילא
תחות

תחות כורסי יקריה לשלמה מלכה דשלמא כולה דיליה כבעל
המון הוא כורסי יקריה דשליטא על כל חילי שמייה וארעא
והוא מאריה דכל חילא יהב נשמתא דא למי לכוטרין אלין
נטרי פקודוי ואית ליה לקב"ה עלמין קנאין לעילא על כל
חילי שמייה ואלף ומאתן עלמין אחרנים דעיוול בהון לאשתעשא
עם נדיקויא בנכתא דערן איש יביא כפריו אלף כסף אלף
עלמין דכסיף בהון קב"ה א"ר ינחק מסויע אני להאי מילתא
דר' יוסי וכך היא ממאי דכתיב אחריו כרמי שלי לפני האלף
לך שלמה ומאתים לנטורים את פריו שכסא הכבוד מכרות
ואומרת רבש"ע זו הנשמה נוטלה ממני הרי היא לפני האלף
לך שלמה שלך הם אותם האלף עולמו ואינס ראויים לאחר
ומאתים לנטורים את פריו זה ערן שיש בו מאתים עולמות
הנאות וכיסופין לנפשות הנדיקים רתנן א"ר בבל לילה ולילה
הקב"ה נכנס בכל אותן העולמו ובשעת חני הלילה נכנס
במאתים עולמות של גן עדן להשתעשע עם הנדיקים שנאמר
חדשים גם ישנים דודי לפניך לך ודוד המלך ע"ה נכסף לבו
כשראה מעלות הנדיקים ואמר רבש"ע אשרי תבחר ותקרב
ישכון חרריך :

(שם דף ל' ע"ב) אמר ר' יהודה תא חזי אינן לך בכל לילה
ולילה שאינו אוחז מטטרו"ן שר הפנים כל
נשמתן של ת"ח העוסקים בתורה לשמה ומראה אותן לפני
הקב"ה וממתנינים מל"ה ורוממים מלומר שירה עד שיתכנסו
כפשות הנדיקים עמהם ויומרו ביחד לאל עליון שכאמר
הנננים נראו בארץ אלו העוסקים בתורה לשמה עת הזמיר
הגיע אז הוא עת לומר לבוראם ביחד וקול התור נשמע
בארצנו זה מטטרו"ן הבא לאסוף נשמתן של נדיקי לומר ליוטרים
בכל לילה ולילה שכאמר ועלו חסידים בכבוד ירננו על
משכבותם מהו בכבוד א"ר יהודה זה מטטרו"ן א"ר יעקב
בר אידי כל נשמתן של נדיקים נגזרו מתחת כסא הכבוד
לכהן את הנוף כאב המנהיג את הבן כי בלתי הנשמה לא
יוכל הנוף להתנהג ולא לדעת ולעשות רגון בוראו דהא א"ר
אבהו הנשמה היא מורה ומלמדה לאדם ומחנכתו בכל דרך
ישר ובשעה ששולח הקב"ה אותה לנוף ממקום הקדש מברך
אותה בשבע ברכות הק"ד ויאמר ה' אל אברם זו היא הנשמה
שהוא

שהוא חב ללמד את הנוף ורם עליו שממקום רם ונשא באה.
 ומה אומר לה לך לך מארץ וממולדתך מדירתך וממקומך
 ומהנחתך ומבית אביך. אמר ר' יעקב זו היא הספקלריא
 המאירה. אל הארץ אשר ארצך כלומר לנוף פלוני לנוף קדוש
 לנוף ישר. ועם כל דא ואברהם מברך אותם הנוהגים עמך
 מדות טובות מדות ישרות אותם המברכים אותי בשבילך ואומרי
 כל זמן שהנשמה בקרבו מודה אני לפניך ה' אלהי. ומקללך
 אחר אותם המקללים אותך ומקללים מעשיהם ודרכיהם. וילך
 אברהם כאשר דבר אליו ה' כיון שנתברכה בשבע ברכות הללו
 מה כתיב וילך אברהם זו היא הנשמה שהיא חב לנוף ורם
 ממקום הרמים. כאשר דבר אליו ה' להכנס באותו הנוף
 שנשמה להנהיגו וללמדו. א"ר יעקב ראה מה כתיב ביה
 כיון שבאה ליכנס וילך אתו לוט זהו יטר הרע המזומן ליכנס
 עם הנשמה ביחד מכיון שגולד אדם. ומנין שנקרא יט"ר כך
 שנאמר כי יטר לב האדם רע מנעוריו וזהו לוט שנתארר בעולם.
 ואולי הא כי הא דא"ר יצחק הנחש שהשיא לחוק הוא יט"ר וראינו
 שנתקבל שח' ארוך אהה מכל הבהמה ולפיכך נקרא לוט. ששבעה
 שהנשמה באה ליכנס בנוף מיד וילך אתו לוט שהוא מזומן
 ליכנס עמו ולהשטין לאדם ולהיות מקטרג לנשמה. אמר ר'
 יעקב בר אידי מנין ממה שאמרנו שהוא משל על הנשמה ממה
 דכתיב אח"כ ויהא אברהם את שרי אשתו זהו הנוף. ואת לוט
 בן אחיו זהו יט"ר שהוא בן אחיו משותף ונדבק עם הנוף.
 ואת כל רכוש אשר רכשו אלו מעשיהם. וילאו ללכת ארטה
 כנען כולם מדובקים ללכת בהבלי העולם הולכים אחר כנעם
 והרהורים. ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
 בכל מקום שזה מתאווה הנשמה עמו. והכנעני אז בארץ זו
 התאוה שהיא רבקה בנוף. כיון שפוקד הקב"ה מעשיה ומזיז
 הנשמה מן הנוף הנשמה רוצה לעלות למעלה. ראה מה כתיב
 בה וילך למסעיו מנגב ועד בית אל ורוטה לקיור אל המקום
 אשר היה שם אהלה בתחלה. א"ר יעקב אהלה כתיב בה"א
 ואזי היא עומדת בין בית אל ובין העי בין לעלות למעלה
 ובין לירד למטה. זכתה עולה אל מקום המזבח אשר עשה
 שם בראשונה מקום אשר מיכ"ל השר הגדול מקריב נש. תן
 של דריקים. ויקרא שם אברהם בשם ה' הנשמה נותנת שבת
 וקוראה

וקוראה בירושלים של מעלה שזכתה לאותה המעלה ואם לא
 זכתה מה כתיב ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה דוחין אותה
 והולכת עד שסוכבת כל העולם עד שתקבל עונשה. א"ר
 יהודה הנדיקים מה הם עושים אם בא ליטהר אפילו יטר הרע
 בא לקטרגו נשמתו מקייעת אותו. שנאמר ויאמר אברהם אל
 לוט הנשמה אומרת ליטר הרע אל נא תהי מריבה ביני וביניך.
 מה עושה הנדיק הזה הולך לבית המדרש קורא ושונה ומקטרג
 ליט"ר. ואומר הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי. סגיאין
 אית בעלמא דאת יכול לון מן קדם דאבאישו עובדיהון. אם
 השמאל ואימינה אם אתה רוצה להשמאל אותי אני אימין
 אלך לטר ימין שלא אטה אשורי ימין ושמאל. ואם הימין
 והשמאל אע"פ שאראה שהיא טובה עלתך אעשה הפך רטונך
 ותאוותך. וא"ר ביבוי יטר הרע מהו עושה באותה שעה שהוא
 רוצה שלא נעשתה עלתו. מה כתיב ביה ויבחר לו לוט את
 כל ככר הירדן לאותם הרשעים שלא יקטרגו עמו ובשכיל זה
 ויפרדו איש מעל אחיו. ואז הנשמה מה כתיב בה ואברהם
 כבד מאד בכל מעשים טובים וישרים בתורה ומצות:

וישמע

אברהם כי נשכה אחיו. רבי תנחום פתח קמתי אני
 לפתוח לרודי ורודי חמק עבר נפאי יאפה בדבריו. א"ר
 תנחום בא וראה יש לו לראש ליטהר מעונותיו בעוד דרכי
 התשובה פתוחין לפניו בטרם יקחם הדרך שנאמר דרשו ה'
 בהמלאו ונו'. יש עתים שהוא קרוב ויש עתים שהוא רחוק.
 ומי א"ר תנחום הכי והא כתיב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר
 יקראוהו באמת אמר האי קרא מקייע ליה משמע דכתיב לכל
 אשר יקראוהו באמת ועם כל זה מה כתיב רטון יראיו יעשה.
 משל למלך דהוה יתיב ואתא כ"כ וטווח קמיה אגית מלכה כל
 מה דאמר ולא אתיב ליה הוה טווח ומלכה אגית ושתיק. אזל
 ההוא גברא. אמרו קמי מלכא משמטוהי מרנא למת לא
 אתיבת להאי מסכינא מדעם. א"ל שמעית כל מה דאמר
 ואגיתית ליה אבל הוא חייבא קמאי וליתוהי כדאי למעבד
 רעותיה. דהא אמרו ליה ולחברוהי ומנין סגיאין מן שמי דלא
 יקוון בישינ וייתון קמאי ואעביר עמהון טבא ולא אשגחו בי
 כען לית אנא משגח בהון. כך הוא הקב"ה קרוב ה' לכל
 קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ושומע להם. אבל למי
 שהוא

שהוא עושה רטונו להאי כתיב רטון יראיו יעשה זאת שועתם
ישמע ויושיעם . א"ר חלבו א"ר הוכא ממי אתה למד ממרע"ק
דכתיב וכמה יודע איפה כי מלאתי חן בעיניך אני ועמך .
אמר משה רבש"ע ליה חנן אריכיס למלאך ולא לשרף ולא לשר
דמאי שינויא יהא לנא מן החומות להם שר ולנו שר אבל
ונפלינו אני ועמך וגו' . וכמה יודע איפה כי מלאתי חן בעיניך
הלא בלכתך עמנו אתה ולא שר . א"ר יהודה מאי הוה דעתיה
דמשה דלא קביל ליה למלאכה . אלא אמר משה ידענא בהון
בישראל דהיונו חייבייא וקשי קרל . אלמלא יתמסרו למלאכה
וכל שכן שהוה מרת קדין לא ישתיר משנאיאון דישאל שריד
ופליט . דא"ר יהודה בכל מקום ה' מרת רחמים . אמר משה
רבש"ע אתה אמרת שמלאתי חן בעיניך ועתה אס נא מלאתי
חן בעיניך ילך נא אדני בקרכנו דהוה מרת רחמים . א"ל
למה אמר ליה כי עס קשה עורף הוה וסלקת . ישראל סרכנין
טרחנין הם כיון שחוטאים יש ביד המלאך לעשות דין ולא
לעשות סליחה ומחילה . אבל את רחום וחנון היכולת והכח בך
ורחמים רבים וסלקת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו מה שאין רשות
לשום מלאך לעשות כן . א"ר שמעון רחמנותו של הקב"ה אל
כנסת ישראל הו"ד פתחי לי פתח של תשובה למען תזכי לכל
טוב שבעולם שראשי נמלא טל והוראש העולם . קוולותי רוקי
לילה זהו קנה העולם כלומר ראש העולם וקנאו מלאתי כל
טוב בשבילך ולא פתחה כי באותו זמן לאחר כן כשהניק לה
מה כתיב קמתי אני לפתוח לדודי ורודי חמק עבר נפשו
יאלה בדברו . ד"א קמתי אני לפתוח לדודי זו היא הנשמה
אלל הגוף שבעוד שהנשמה בגוף אינס רוטם להעיר דרכי
התשובה . א"ר פינחס בשעה שהנשמה רוטם ללאת מן הגוף
מתחרטת למה לא שבה בתשובה עד שיאל מן הגוף ונשאר
הגוף ככלי אין חפץ בו . וא"ר פינחס כל שבעת הימים נפשו
מתאבלת עליו ואומרת קמתי אני לפתוח לדודי . תדע לך
שבעוד שהנשמה בגוף והגוף עומד ככחו היא תשובה מעלייתא
ולא כשעתא דלא יכול . כדא"ר פינחס משל למה"ד לאדם העומד
על שולחנו והיה רעב ותאב לאכול . ובעוד שקיה אוכל עמד
עני על הפתח שאל ממנו להאכילו ולא החזיר לו פנים הלך
אותו עני בפחי נפש . לאחר שעה הנישו עוד לפניו לאכול

והיה

והיה בטנו מלא מכל . כיון שראה שאינו יכול לאכול עוד אמר
תנו לו לזה העני . היה חכם אחד עומד עליו אמר ליה
שועה אילו יכולת לאכול לא נתת לו עתה שאין בך כח לאכול
יותר אתה נותנו לעני . כך הוא האדם בעולם הזה הולך
בהכליו רעב לאכול ולהריוח ממנו . בא העני שהוה היצר
הטוב ושאל ממנו בבקשה שיחזור בתשובה ולעסוק בתורה ואינו
מחזיר לו פנים מפני שהוה רעב יותר להריוח ממנו . לאחר
זמן תופסין אותו בקולר . כשרואה שאינו יכול להריוח יותר
אומר לחזור בתשובה שמה יתנו לו שעה לכך או שמה לא יתנו
לו . אמ"ל הקב"ה שועה עכשיו שאיך יכול עוד להריוח יותר
אומר לחזור בתשובה . דאילו היית יכול לא היית חוזר בתשובה .
בעודו כך יאלה נשמתו ממנו וא"ר זריקא רב דמן חברייה
אלישע בן אבויה הוה ולא יחבו ליה רשותא למיקדר בתשובה .
דנפקא הוה קלא ואמר בשעתא דהוה מת כל אורחין ושכילין
מלעילא ומלרע יסתמון מהוה גברא דלא ייתי לעלמא דאתי .
אריכ"ל למה לן כולי האי זכור את בוראך עד אשר לא יכואו
ימי הרעה :

וישמע

אברהם כי נשבה אחיו . רבי אבה פתח כנגד יאר
הרע כדאיתא לעיל . הוה תנינן כיון שפירד יא"ר
מן הגוף של דריק לאיוה מקום הולך למקום הרשעים שלא
יקטרגו עמו . מאי משמע דכתיב ולוט יושב בערי הכנע
ויאלה עד סדום ואנשי סדום רעים וחטאים וגו' . למקום רשעים
וחטאים שם שם אהלה לשבת . יא"ר מהו עושה שם חוטא עמם
ומחטיא עד שנשבה בעוונותיו ונלכד . ונשמת הדריק מה היא
עושה וישמע אברהם זו היא הנשמה כי נשבה אחיו והיא יא"ר
וירק את חניכיו ולידי ביתו אלו הם הדריקים המחונכין במלות
וכדרך הטוב . כדקאמ' ר' אבהו כיון שרואה הדריק רשע נעזב
ונלכד בעוונותיו הולך לאחויי בו אולי יחזירהו למוטב ויחזור
בתשובה ומקרכו ומלמדו תורה הו"ד וירדוף עד דן עד עיקר
דינו ורדף להגילו מדינה של גיהנם . וכן הוא דרך הדריקים
לרדוף אחרי הרשעים כדי להחזירם למוטב . מה כתיב כהו
ויחלק עליהם לילה וגו' וזוהי נשמת הדריקים שמיסרים ומכשפים
להם כדי שלא ילכו בדרך רשעתם . הוה ועבדיו ויכס השמה
והדריקים רודפים אחריהם ומוכיחים להם ומייסרים להם . וירדפם

עד חובה מודיעים להם רעתם ורודפים אחריהם עד שמגלה להם רעתם ורשעתם למען יבושו ממעשיהם וזהו וירדפם עד חובה . הנשמה עושה כך ומודיעה להם דרכם הרעה וזהו עד חובה והיאך הולכים לשמאל ולא לימין . לימין . מה כתיב אחרי כן וישב את כל הרכוש וגם את לוט' א"ר אבהו בעל כרחם הם חוזרים בתשובה דכתיב וגם את לוט אחיו ורכושו השיב ואפי' יל"הר בעל כרחו שב בתשובה ואמר ר' אבהו בא וראך כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה . מנא ליה ממה דכתיב אחרי ומלכי דק מלך שלם . תני ר' חייא רבא בשעה שנשמ' הנדיק המחזיר בתשוב' לאחרים יוגלה מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הנדיקים לפני בוראו הוא יוגלה ומקדים שלום לנשמתו של אותו דניק שנא' ומלכי דק זהו מיכאל ראש שומרי שערי דק . שלם זו ירושלים של מעלה . הו"ו לחם ויון שמקדים ויוגלה לקראתו ואומר לו שלום בואך . אמר רבי חייא למדנו כל המקדים ויוגלה לקראת הבא מן הדרך ונתן לו שלום מעלה עליו הכתוב כאלו אכילה ושתיה הוא נתן לו . מנ"ל מהאי קרא דכתיב על דבר אשר לא קדמו אהבם כלחם ובמים . וכי ריכוס היו ישראל ללחם ולמים והלא המן היה יורד להם שהיה טוב וזפיר מכל אכילה שבעולם . אלא מפני שלא באו להקדים להם שלום העלה עליהם הכתוב כאלו חסרו מחייתם וכל המקדים שלום לחבירו ויוגלה לו לדרך מעלה עליו הכתוב כאלו נתן לו לאכול ולשתות . וכן א"ר חייא רבא מיכאל וגבריאל ומלאכי השרת השומרים שערי דק יוגלים לקראתו ומקדימים לו שלום . והוא כהן לאל עליון דתני רב יוסף כשם שכ"ג למטה כך מיכאל השר הגדול הוא כהן למעלה . והוא מקדים ומברך לנשמה קודם ואח"כ מברך להקב"ה . ואלמלא מקרא כתוב א"ה לאומרו שנאמר ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ אשריך שזכית לכך ואח"כ וברוך אל עליון אשר מגן ריך בידך אלו הרשעים שזכיתם בתשובה ועשית את נשמתם . ויתן לו מעשר מכל א"ר יצחק האי קרא לא ידענו מי נתן מעשר למי . אלא הקב"ה נתן לו מעשר כעל אות אחר מתחת כסף הכבוד ונתן אותה עטרה על הנשמה שהוא אברהם . ואיוו הוא אות אשת ה' כאשר נברא העולם בה להיות צרורה בצרור החיים ונשלמת

בהשלמתו

בהשלמתו . הק"ד ולא יקרא עוד שמך אברהם ויהי שמך אברהם וזהו המעשר שנתן לו הקב"ה . א"ר יהודה מהו מכל הוא שכינתו של מקום . דהא תנינן אמר ר' ברכיה מ"ד וה' כרך את אברהם בכל שהשרה שכינתו עמו :

אמר רב חסדא אין הקב"ה עושה משפט ברשעים בעו"הב עד שנמלך בנשמתן של דריקים שנא' מנשמת אלה יאברו . וכשהם אובדין אין אובדין לא מאותו הדין שהנשמה דנה לרשעים . ותאנא ערקי"אל שרו של גיהנם עומד לפני נשמת הנדיקים שלא יתפללו על הרשעים לפני הקב"ה ושיתנס ברשותו להורידם לבאר שחת הק"ד ויאמר מלך קדום אל אברהם תן לי הנפש . מלך קדום זהו שרו של גיהנם העומד על הרשעים והוא מלך קדום . ומה אומר לנשמה שהוא אברהם תן לי הנפש שהיא החוטאת כד"ה הנפש החוטאת היא תמות . כלומר תן לי אותה הנפש שהיא מתאווה בחטאות כדי שתהא נרוכת כפי רשעתה ולא תקחנה בתחנות . והרכוש קח לך אותה אשר שבו בתשובה בכפשותם מדרבם הרעה קח לך והגילם מדינה של גיהנם . א"ר יהודה באותה שעה הנשמה מה היא אומרת ויאמר אברהם אל מלך קדום הרימותי ידי אל ה' אל עליון . בשכועה שלא אחפלל ולא אקח לאותם הרשעים שהייתי מכריז לפניהם באותו עולם והוכחתי לחזור בתשובה ופירשתי להם כל משפטי גיהנם ולא שמעו לי . אם אקח מכל אשר לך שלך הם וברשותך הם . דאמר רבי יהושע בן לוי זמנא חדא חזי הוית וערעית סמוך לתרעא דגיהנם . ושמעית קל חייבי דהוו טרידים בגיהנם בדיונא רבא דדיונין לחייבוא בעלמא דאתי . והוו אמרין פותקנא סויפנא שמענא ולא אוריכנא אורננא וילן דמילתא דנדיקייא לא עבדנא . בכינא שמעית הקוה קלא דאמר בר לויאי בר לויאי סק סיקתך וסתוס פומך לית לך רשותא לללאה עליהו . ואת וחברייה כתיב בהו ועקותם רשעים כי יהיו אשר תחת כפות רגליכם . ואריכ"ל שבעה מדורות יש בגיהנם כאשר נדונים הרשעים לעתיד לבא ושבעה פתחים יש בגיהנם . כנגד שבעה פתחים שיש לנשמת הנדיקים להכנס בהם כנ"ע וכנגדן יש לנפש הרשע שבעה פתחים להכנס בהם בגיהנם ואלו הן אופל וללמות שערי מות באר שחת טיט היון שאול ואברון ושם נידונים שנס עשר חדש . דה"ר שמעון משפט רשעים בגיהנם

ו"ב

י"ב חדש ושם יתפלגו תשובה . ונשמתן של לדיקים פוגעין לפני הקדוש ב"ה ומעלין אותן משאלו שהוא המדור השני שנאמר מוריד שאלו ויעל ומי שנכנס במדור התחתון שהוא אברון טוב אינו עולה . דתנא ה"ר יהודה אף על פי שנכנס בשאלו עולה בתשובה שנאמר מבטן שאלו שועתי שמעת קולי . ד"א הרימותי ידי אל ה' אל עליון וגו' אם מחוט וגו' . א"ר אלעזר הראוי לך שהם רשעים גמורים שלא שבו בתשובה לעולם בשכועה שלא אקחם לעולם . בלעדיו רק אשר אכלו הנערים אמר ר' תנחום בא וראה כמה חביבה התורה לפני הקב"ה שבשכינה זוכה האדם לחיו העולם הבא וכל המלמד תורה לאחרים יותר מכולם . בא וראה מה כתיב בכאן אם אקח מכל אשר לך אותם הרשעים הראויים לך . בלעדיו רק אשר אכלו הנערים חוץ מאותם המורים תורה לאחרים ולתינוקות ששכרם כפול . דא"ר יצחק המלמד תורה לתינוקות דירתו עם השכינה . והיינו דאמר רבי שמעון כד הוה אחי למחמי עולמייא כבי רב הוה אמר אזילנא למחמי אחי שכינתא . ואמר רק אכלו הנערים חוץ מאותם אשר למדו לנערים תורה וחלק האנשים אשר הלכו אחי באותו העולם תדע שאחייק בהם ולא אתנם לך אע"פ שראויים ליענש . כל כך יש לנשמת הנד"ק עם מלך קדום שהוא שרו של גיהנם המושל על הרשעים . ועוד אמר לו לא אני לבדי אחייק באלו אלא ענר אשכול וממרא שהם האבות הם יקחו חלקם :

רבי . אלעזר בר ר' שמעון פגע ביה באליהו בדיוקנא דסבא חדא ועולים זעיר עמיה וקוה מעבר נהרא דמייא רבא לאעברא להך גוסא . א"ל סבא סבא ארמי אכתפאי רבייא דין ואת באידך גוסא ואעבר לכוון מעברא דמייא . אמר ולאו מארי דהרא את ולא תיכול לאעברונא . אמר ליה סבא סבא אי התפקך בחד יודי לך ולא ארמי יתכון לאידך גוסא בפלגות מילא . א"ל ולעת באורייתא . א"ל אין אמר ליה ולא נקראת תושיה שמתפת כחו של אדם . א"ל ולא נקראת אקווא ושקייא שנא' רפאות תקי לשרך ושקוי לעגמותך . אף אנא שתי מאורייתא קניאה כמאן דשתי מאנא דאקוואתא ואתיישר קילי אעברונן . א"ל סבא סבא מאן רביא דין נבך א"ל אנא מליף ליה באורייתא . א"ל סבא סבא קולי קניא בעלמא דין ובעלמא דאתי ובגיניה דרבייא

דרבייא דא לא אשכח למלאכא דניהנס למיגע בך . ואנא עיילנא לך לעלמא דאתי בתקוף קילי דאת לי תמן . א"ל ר' ר' מילך קניאה לעלמא דאתי כחד מן שמשי דקב"ה דמשמשין קדמוהי . עד דאשגח ביה לא חזייה . אמר ש"מ דאליהו הוה והוה חדי בעובדוי דעבד ליה . ומן יומא ההוא כד הוה חמי דיוקנא דאבוי הוה א"ל אבא אבא אימא לההוא סבא שפמין קניאין מאורייתא הוה . א"ל אימא ליה סבא דקדמאי סבא דפותקא ומיד יתיישר חילך :

אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברהם וגו' . רבי עזריה פתח משכני אחריו גרוה . א"ר יצחק כל הקורא ק"ש כתקנה על מטתו עולה נשמתו לשוע בארץ החיים . א"ר בו מאי כתקנה ת"ש ששים אותיות יודעות יש בק"ש של לילה שיהא מכויין בהם לרעת הסוכבי' את כסא הכבוד שהם ששים הק"ד ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל . ת"ר זמנא חדא חזל רבי דוקתאי למחמי לר' אלעזר בן ערך אזדמן ליה רבי חגי . א"ל לימא לן מר אורחא דתקנא קמיה למאן חזל . א"ל למחמי סבר אנפי יומין . א"ל מאן הוא א"ל מאן דנכתין קמיה רבכוי עילאי דמלכא בריך הוא . א"ל ניסח ליה למר דאזייל עמיה לאורחיה . א"ל אי תיכול למסבר סברא למאי דתשמע זיל ואי לא סטי אכתרך כי היכי דלא תענש . א"ל לא ליחוש מר לקאי דהא שמעית מילתא דרזא עילאה ואסתכלית ביה וסברית סברא . א"ל ומאי היא . א"ל שמעית קאי רזא דקאי פקוקא הנה מטתו שלשלמה היא כורסיי' וקרא דמלכא דשלמא כולא דיליה . ששים גבורים סביב לה אלין שתין רבכוייא משמשין עילאין קדישין דאינון משמשי גבי כורסייא וקרא דמלכא עילאה . מגבורי ישראל דאינון ממנן תחות שולטנא רבכבא קדישא מיכאל אפוטרופ' דישראל ובגין דאינון תחות ידיה כללו רבכין אפוטרופין דישראל קה"ד מגבורי ישראל . א"ל רבי דוקתאי יאות אנת יתיר מני למיזל למחמי סבר אנפי יומין . אזלו כד מטו לבביה וחסנא לון אמר לשמשיה זיל ואימא לון דכורסייא דתלת קיימא מאי היא כלל חד . שמע רבי דוקתאי אסתכל בפשיה מילתא . אמר לשמשיה זיל ואימא ליה למר דלאו למננא אמר דוד אבן מאסו קבונים היתה לראש פינה דא דוד מלכא דאיסו רביעאה . חזל שמשיה ואמר ליה קאי מילתא

מולתא . א"ל מימר שפיר קאמר אלא זיל ואומא ליה אן געלו
ביה כדוד דאמר אכן מאסו הכונים . א"ל לרבי חגי שמעת
בהאי מילתא פתגם . א"ל תלת עניני שמעית חד הוא דרשא .
א"ל לאו לדרשא קא אחינא הכא דעובדא רישי וכנוי שמענא
אבל עיקרא דמלתא אי שמעת אימא . אמר עיקרא דמלתא
אינון תרי עניני דשמעית . חדא קא דאמר אבא ביומא דאחבני
בי מקדשא עבד קב"ה טיבו סגני לדוד מלכא דבתר דאזדמן
ליה הקוא חוכה ואע"ג דמחל ליה קב"ה כד נפק מאאי עלמא
לא שבקוהו מלאכי עילאי למעבר תרעו ירושלם דלעיל והוא
יתיב אבראי . וכיומא דאחבני בי מקדשא קרא קב"ה למיכאל
רביב' קדיש' ומני ליה למקווי הוא ושתין קדישין עילאין אפטרופוסין
דישראל אינון דאסרו כורסי קדישא דיקריה . ומני ליה למיכאל
למעיל לדוד משיחא בתרעו ירושלם דלעילא ולאחיק' ליה עם
אבהתא רתיבא קדישא עילאה . דא הוא דכתיב על כל הטובה
אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו . ואידך ענינא הוא
דכתיב ביהודה סבוי דגעלו ביה אחוסי ה"ד וירד יקודה מאת
אחיו דסרו ליה מגלותיה . וקב"ה לא ניחא קמיה מכל כנוי
דיעקב למקווי שולטנא דמלכותא דעלמין אלא ליהודה . ה"ד
לא יסור שבט מיהודה וגו' ולו יקסת עמים הוא בלסודו ולא
לשאר כנוי דיעקב . והיינו מלתא דהוא אמר אבוי ותו שמענא
מאי חמא קב"ה למיחב שולטנא ליהודה מכל שאר אחוי אלא
אסתכל קב"ה בשמיה הגדול דהיה רשים בשמיה דיהודה וכינויה
אשלתיה על כלא ושולטניה לא תעדי . אתא רבי דוסתאי
ונשקיה כרישיה . שמע ר' אלעזר ונפק לגביהון אמר אתון
מאריהון דמתיתתא עילאה פלוגתא ושלומתא אתו גבאי ותחמוון
ותיחון . מה דלא הוה גלי לעלמין דכתיב כי לא יראני האדם
וחי . ואתון תחיון ותיחון . יתבון קמיה אשתיק ואינון אשתיקו .
עאל לאדרונא שמע הקוא קלא דהוא אמר אימא לון מה דאינון
בעאן דזכאין אינון . עד דנחת רמש ליליא . אכלו עד דקוו
אכלי אשתיק ואינון אשתיקו . עאל בדאכלו קמו למשכב . אמר
לון אי אית מנכון דשמע מולתא לימא לי . פתח ר' דוסתאי
ואמר אכן סברא נסבור וטיבו למנדע את אימא לן . אמר
לון שמעתון האי מולתא דאמר רבי ינחק כל הקורא ק"ש כתיבה
על

על מטתו נשמתו עולה לשוט בארץ קהיים סה"ד ששים גבורים
סביב לה מגבורי ישראל אמרו ליה לימא מר . אמר לון בק"ש
אית שתין אתותא ידיעאן עד ובשעריך . ועל כל את ואת אית
סוד יקרא דמלכותא קדישא דשליטא עילאה . ופולחניה דבר
נש קמיה עד דיקרב דעתיה לכורסיה יקרא דמלכותא קדישא .
ובהקיה שעתא נסיב לון מן פומיה מאריה דאפייה די שמיה
כשמא דמאריה והוא אסיק להון לעילא עם נשמתהון דזריקוי'
קמי מרבחא יקרא דלעילא ונסבין לון שתין מלאכין דסחרין
כורסי יקרא כל חד וחד את חד ומזמרין בהון כל ליליא . ה"ד
ולקח הכהן הטנא מנדך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך . ולקח
הכהן דא הוא מטטרו"ן הטנ"א אלין שתין אתותא דק"ש דליליא .
אוליך להו כפך נשמתהון מנייהו וחמו מה דחמו ואיתערו .
אמר חד לחד לא נתיב כאן לית אכן חויין להאי . מאן דאיהו
מלאכא עילאה להוי בהאי יקר . מאי הוה דעתיהו חו מלאכיהו
דחייין להו לבר ואלטערו . עד דחמו מאי דחמו ונשמתיהו דר'
אלעזר אעבר להו ואשתזיבו חמו להקוא כהנא רבא דאתא
למקבל אולפניה דר' אלעזר ואמר רבא קדישא סק סק אמר
ליה משכני אחרוך כרוכה . א"ל מאן אלין גבך . א"ל רבבי
דרא אינון . א"ל לית לי רשותא דא קב"ה אמר לי לקבלא
אפק ואנא עיילנא קמיה ה"ד הביאתי המלך חדריו . ובסוף
קדישא כל חילא דשמייא נגילה ונשמחה בך . א"ר ינחק כך
לכל זריקייא עביד קב"ה למטטרו"ן שר הפנים דיקלק נשמתיהו
לעילא . הוא אומר סק סק ונשמתיה אתיב ליה ואומר משכני
אחרוך כרוכה הביאתי המלך חדריו . הואיל ורעותיה דאנא עייל
לאידרין עילאין נגילה ונשמחה בך . ה"ד יעלזו חסידים בכבוד
דא מטטרו"ן . א"ר ינחק באותה שעה נשמתו של אותו זריק
עולה לפני הקב"ה עושה לו הכטחה ומברך לו ה"ד אחר
הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד . אל אברם זו היא
הנשמה במחזה כשהוא שוכב על מטתו . ומה אומר לו אל
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד . ר"א במחזה זהו
שנאמר ומראה כבוד ה' באש אוכלת בראש ההר וזו מטטרו"ן
המוליכו לפני בוראו :

ד"א א"ר תנחום מה כתיב למעלה מן הענין רק אשר אכלו
הנערים

הנערים וכתוב בתורה אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל
אברהם באותה שעה הנשמה יושבת וכיוצא מאותו האור של
מעלה ומתלבשת בו דה"ר תנחום לבוש הנשמה לעולם הבא
הוא אור זוהר של מעלה מכאן הכבוד הוא שנאמר אור
זרוע לזדיק ולישרי לב שמחה וכתוב והיה לך ה' לאור עולם
ולא מלאך ולא כסא הכבוד ודוד אמר ה' אורי וישעי ממני
אירא ואלזה הא כי הא דה"ר יהודה נשמתו של זדיק נוטלה
מאור כסא הכבוד ונכנסת בע"הז' אי זכתה ועולה למעלה
אינו דין שתוסף לה יותר אור ממה שקבלה בראשונה ליכנס
בעו"הז' וממני מקבלת אותו האור ה"ר יהודה אלמלא מקרא
כתוב ה"א לאומרו דכתוב אל תירא אברהם אנכי מגן לך אנכי
ולא אחר ולמה בשביל ששכר הרבה מאד ד"א שכר הרבה
מאד יש לך שכר הרבה מאד על שהיה בראשונה ומתלבשת
מאותו האור והקב"ה נוטל אות ה' משמו ונותנה בראשו כי
הא דתנן עתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל זדיק וזדיק
לעולם הבא ואזיהו זה אות ה"א כאשר ברא שמים וארץ
דכתוב בהבראש בה' בראש ה"ה"ד ולא יקרא עוד שמך אברהם
וקיה שמך אברהם להיות הנשמה שלימה בתכלית השלמות
והטוב ה"ה"ד עין לא ראתה אלהים וזאתך יעשה למחכה לו :

שם הזדיקים מן ראובן וכן כל שבט ושבט ומאן דהוא גר
מאומות העולם וכתנניר מדורו במדור של גרים והשכטים
עומדים לעדים לכל זדיק וזדיק ה"ה"ד ששם עלו שכטים שבטי
שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה' אמר רבי יהודה נשמתו
של זדיק יודעת ומכרת לעולם הבא מה שאינו יודע ומכיר
מלאך ומשרת ה"ה"ד אמרו זדיק כי טוב ממלאכי השרת וכתוב
אור זרוע לזדיק ולישרי לב שמחה ר' אבה פתח ואמר כימי
לאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות זמין קודשא ב"ה למעבד
פורקנא לבנוי כאינון יומין דשלח קב"ה לאפקא לישראל ואלקי
באינון מכתשי למצרים בנינוהו דישרש' ת"ח מה בין פורקנא דא
לפורקנא דמצרים פורקנא דמצרים הוא בחד מלכא ובמלכו חד הבא
בכל מלכין דעלמא ובכל מלכותא דעלמא וכדין יתייקר קב"ה
בכל עלמא וכלהו ילקון במכתשין עילאין על חד תרין בגין
דקרבו בהון בישראל וכד ינדעון שולטנותיה דקב"ה כמה
דכתוב והיה ה' למגד על כל הארץ כדון כלהו יתנדבו בהו
בישראל לקב"ה ה"ה"ד והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה
לה' כדון יזדמנון אבהן בחדוה למחמי פורקנא דבנייהו כמלקדמין
ה"ה"ד כימי לאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות :

אח"כ ילמדו זוהר בתיקון היסוד

(זוהר ח"א דף ל"ב ע"א) ר' שמעון אמר על ברית עלמא
אתברי ואתקיים דכתוב אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי מאן ברית
דא זדיק יסודא דעלמ' דאיהו רזא דזכור ועל דא עלמא קיימא
בברית יומם ולילה כחדא דכתוב אם לא בריתי יומם ולילה
חקות שמים וארץ לא שמתי חקות שמים דגדין וכפקין מערן
עלאה פתח ואמר מקול מחלטים בין משאבים שם יתנו זדקות
ה' וגו' מקול מחלטים דא קול יעקב מחלטים כד"א איש
הבינים בין משאבים דאיהו יתיב בין אינון דשאבים מיא
מלעיל והוא נטיל בתרין סטרין וכליל להון בגויה שם יתנו
זדקות ה' תמן הוא אתר מהימנותא לאתדבקא שם יתנו
זדקות ה' תמן ינקין זדקות ה' ושאינון זדקות פרוזו (בישראל)
דא זדיק דעלמא דאיהו קיים וקדיש ואיהו שאיב ונטיל כלל
ומפור

ומפור לגבי ימא רבא אינון מיון עילאין . בישראל . דישראל
יתרו קיוס דא ויהביה לון קב"ה ירותת עלמין כיון דישראל
שכרו ליה דהו גזרין ולא פרעין . מה כתיב אז ירדו לשערים
עם ה' . ירדו לשערים אינון שערי זרק הו יתכין לתרעי ולא
עאלין לנו ובקסוה זמנא כתיב ויעזבו בני ישראל את ה' וגו'
עד דאתת דבורה ונריכת לון כהאי כמה דכתיב כפרוע פרעות
בישראל כהתנדב עם וגו' . וע"ד כתיב חללו פרוזן בישראל .
חללו פרוזן דא הוא פרוזנו דקא אמרין . חללו פרוזן קיוס קדישא
דלא אתפרעין . עד שקמתי דבורה שקמתי אס בישראל . מאי
אס אלא אנה נחתית מיון עילאין מעילא לקיומא עלמין בישראל
סתם לעילא ותתא לאחזאה דעלמא לא אתקיים אלא על קיומא
דא ורזא דכלא וזריק יסוד עולם כתיב תלת נפקי מחד חד
בתלת קיומא עאל בין תרין תרין ינקין אחד חד ויניק לכמה סטרין
כדון כלא חד חדא הוא דכתיב ויסי ערב ויסי בקר יוס אחד .
יוס דערב ובקר כליל כחדא הוינו רזא דברית יומס ולילה וביה
כלא חד :

(שם דף ל"ג ע"א) אמר רבי חייא מקוס המוס דא זריק דכר
מטא למקוס המוס כתיב וירא אלהים כי טוב
וכתיב אמרו זריק כי טוב . (וכן אור קדמאה טוב אקרי וכן
כלהו כתיב בהו כי טוב בר יומא תנינא דלא כתיב ביה כי
טוב) ר' יוסי אמר ישראל מקוס איהו דכתיב מקוס ישראל ה'
ר' חייא אמר דא זריק הוינו דכתיב קרא ימוס בגין דנחלין
ומכועין ונחרין כללו נטיל לון ואיקו מקורא דכלא ואיקו
נטיל כלא בגיני כך ימוס וע"ד וירא אלהים כי טוב וכתיב
אמרו זריק כי טוב ובגין דאתרשים איהו אפריש בין יומא קדמאה
לתליתאה ולא אתמר כי טוב כגוייקו דקא כיומא תליתאה
עבדת ארעא אבין מחילא דהאי זריק דכתיב ויאמר אלהים
תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי . מאי עץ פרי
דא עץ הדעת טוב ורע דאיהו עביד איבין ופרין . עושה פרי
דא זריק יסוד דעלמא . למינו דכל בני נשא דאית לון רוחא
קדישא דאיהו איבא דהקוה אולנא רשים בהו רשימא למינו .
ומאי איהו ברית קדש ברית שלום ובני מקימנותא למינו .
למינו עאלין ולא מתפרשן מניה וזריק עושה פרי הוא והקוה
אולנא אתעברת ואפיקת הקוה פרי למינו . למינו דהקוה
עושה

עושה פרי דיהו כוותיה זכאה חולקיה מאן דרמי לאמיה ולאבוי
וע"כ רשימא קדישא כיומא תמינאה בגין דירמי לאמיה (בגין
דהיא דרגא תמינאה וההיא נפשא דפרח מינה אלטריכת לאתחזאה
קמה לתמיני יומין) וכד אתפרעת ואתגלוי' רשימא קדישא בגין
דירמי לאבוי וע"ד עץ פרי דא אמא עושה פרי דא ברית קדש
אבוי למינו דירמי ליה ואתרשים ביה . אשר זרעו כו על הארץ
זרעו כו זרע כו מיכעבי ליה מאי זרעו כו אלא זרע וא"ו כו
על הארץ הכי הוא ודאי דהא הוא זרעא אשרי על ארעא
זכאה חולקיהו דישראל דאינון קדישין ורמיון לקדישין וע"ד
ודאי כתיב ועמד כלם זריקים כלם זריקים ודאי דהא מהני
נפקו ולהני רמיון זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי .
א"ר חייא כתיב עושה ארץ בכחו מאי עושה ארץ (בכחו עשה
ארץ מכעבי ליה אלא עושה ודאי תדיר ומתקן קב"ה להאי ארץ)
דא קב"ה לעילא בכחו דא זריק . מכין תכל בכחמתו תכל
דא ארץ דלתתא . בכחמתו דא זריק דכתיב והוא ישפט תכל
בזרק . עושה ארץ דא קב"ה דהוא מתקין ארעא ומתקין אורחוי .
ובמה בכחו כדקאמרין . רבי יהודה אמר באתוון גליפן דרבי
אלעזר אית קוטרי דאתוון כ"ב קטירין כחדא . תרין אתוון
דא סליק ודא נחית ודסליק נחית ודנחית סליק וסי' דא א"ך
ב"ך א"ל . רבי יוסי אמר טיפסא דשיקלא באמנעיתא קיימא
וקי' במדה במשקל וגו' . משקל לישן דקיימא באמנעיתא ורזא
דא שקל הקדש כתיב ומאזניס ביה קיימן ואתקלו מאן מאזניס
כמד"ה מאזני זרק וכלהו קיימין במשקל בשקל הקדש . ר'
יהודה אמר בשקל הקדש דא רוח הקדש א"ר ינחק כתיב ברבר
ה' שמים נעשו וברוח פיו כל נבאס . ברבר ה' שמים נעשו
אלין שמיא דלתתא דאתעבידו ברבר שמיא דלעילא ברוח דאפיק
קלא עד דמטי לההוא נהר דנגיד ונפיק ולא פסקין מימיו
לעלמין . וברוח פיו כל נבאס כללו תתאי קיימין ברוח דאיהו
דבר . משקה הרים מעליותיו מפרי מעשך תשבע הארץ . משקה
הרים מעליותיו . מאן עליותיו . כדקאמרין דכתיב המקרה
נמים עליותיו . מפרי מעשך תשבע הארץ רזא דההוא נהר
דנגיד ונפיק לתתא ה"ד עושה פרי אשר זרעו כו וגו' והא
אתמר :

(שם דף מ"ז ע"ב) תו פריש ר' שמעון מלה ואמר כתיב
שומר

שומר הכרית והחסד . שומר דא ככ"ו . הכרית דא יסודא
דעלמא . והחסד דא אברהם דכ"ו הוא שומר הכרית והחסד
ואקרי שומר ישראל דא הוא נטיר פתחא דכלא ביה תליון
כל עבדין דעלמא ודאי אשר ברא אלהים לעשות לשכללא
ולאתקנא כלא כל יומא ויומא לאפקא רוחין ושמתין ואפי'
רוחין ושדין ואי תימא דלאו אינון תקונא דעלמא . לאו
הכי דא אינון לתקונא דעלמא הוו ולא לקאה בכו לחייבי
עלמא דאינון אזלין לקבליהו לאוכסא להו . ומאן דאזיל לשמאלא
אתאחור בסטרא שמאלא (ס"א לקי בהו) לקבליהו כג"כ לתקונא
הוו . תא חזי נה כתיב בשלמה והוכחתיו בשבע אנשים וכנגעו
בני אדם . מאן נגעו בני אדם אליו אינון מזיקין . תא חזי
בשעתא דאתבריאו אתקדש יומא ואשתארו רוחא בלא גופא .
ואליו אינון בריון דלא אשתכללו (ד"א ל"ג ולא אתיוקרו) ומסטר
שמאלא אינון זוקמא דדכא וע"ד בנין דלא אשתכללו ואינון
פגמיין שמא קדישא לא שריא בהו ולא אתדבקו ביה ודחילו
דלהון משמא קדישא איהו וועין ודחלין מניה ושמא קדישא לא
שריא באתר פגים . ות"ח האי בר נש דאתפגים דלא שבק בו
בהאי עלמא כד נפיק מניה לא אתדבק בשמא קדישא . ולא
עאלין ליה כפרנודא בנין דאיהו פגים ולא אשתלים ואילנא
דאתעקר בעיא נטיעה זמנא אתרא בנין דשמא קדישא אשתלים
בכל סטריין ופגמיין לא אתדבק ביה לעלמין . ותא חזי הכי
בריון פגמיין אינון מעילא ומתתא ובג"כ לא מתדבקן לעילא
ולא מתדבקן לתתא . ואליו דכתיב בהו אשר ברא אלהים לעשות
דלא אשתלימו עילא ותתא . ואי תימא הא רוחין אינון אמאי
לאו (ד"א אשתלימו לעילא אלא כיון דלא אשתלימו לתתא בארעא
לא אשתלימו לעילא . וכלהו מסטר שמאלא קא אתיון ומכסיון
מעינא דבני נשא וקיימי לקבליהו לאבאשא לון . תלה לון
כמלאכי השרת . ותלה לון כבני נשא . וקא אוקמוהו . בתר
דאתבריאו רוחין (ד"א ל"ג אטמרו) אשתארו אינון רוחין בתר
ריחויא דנוקבא דתקומא רבא ליליא דשבתא ויומא דשבתא כיון
דכפק קדושתא דיומא ולא אשתלימו נפקו לעלמא ושאתן לכל
סטריין ובעיא עלמא לאתנטרא מנייהו . דא כדון כל סט'
שמאלא אתער ואשא דגיהנס מלקטא וכל אינון דבסטר שמאלא
אזלין ושאתן בעלמא . ובעאן לאתלבשא בגופא ולא יכלין

כדון בעינא לאסתמר' מנייהו ואתקינו שיר דפגעיס בכל שעתא
דדחילו דלהון שריא בעלמא . תא חזי כד אתקדש יומא במעלי
שבתא סוכת שלום שריא ואתפריסת בעלמא . מאן סוכת שלום
דא שבתא וכל רוחין ועלעבולין ושדין וכל סטרא דמסאבא כללו
טמירין ועאלין בעינא דריחויא דנוקבא דתקומא רבא דא כיון
דאתער קדושתא על עלמא רוח מסאבא לא אתער בהדיק .
ודא ערוק מקמיה דדא . וכדון עלמא בנטירו עלאה ולא
בעינא לללאה על נטירו כגון שומר את עמו ישראל לעד אמין .
דא דא כיומא דחול אתתקן דעלמא בעיא נטירו . אבל
בשבת סוכת שלום אתפריסא על עלמא ואתנטירי בכל סטריין .
ואפילו חייבי גיהנס נטירין אינון וכלא בשלמא אשתכחו עלאין
ותתאין ובגין כך בקדושא דיומא מברכינן הפורס סוכת שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלם אמאי על ירושלם אלא
דא היא מדורא דהקיה סוכה . ובעינא לזמנא להקיה סוכה
דאתפרס' עלנא ולמשרא עמנא ולמקוי (ד"א מגינא) עלנא
כאמא דשריא על בנין ובג"ד לא דחלין מכל סטריין וע"ד הפורס
סוכת שלום עלינו . ת"ח בשעתא דישאל מברכין ומזמנין
להאי סוכת שלום אושפיזא קדישא ואמרי הפורס סוכת שלום
כדון קדושתא עלאה נחתא ופרישת גדפסא עליהו דישאל
ומכסייא לון כאמא על בנין וכל זינין אתכנישו מעלמא ויתבי ישרא'
תחות קדושתא דמאריהון וכדון דא סוכת שלום יקוב נשמתין חרתין
לבנהא מאי טעמא? בנין דביה נשמתין שריין (ספרא אחרינא דברין
זמן זוגא ונטלת נשמתין ובה שריין) ומניה נפקין . וכיון דשריא
ופריסת גדפסא על בנהא . אריקת נשמתין חרתין לכל חד וחד .
תו אמר רבי שמעון על דא תנינן שבת דוגמא דעלמא דאתי
איהו הכי הוא ודאי ועל דא שמיטה ויובל דוגמא דא כדא .
ושבת ועלמא דאתי הכי הוא . והקווא תוספת דנשמתא מרזא
דזכור קא אתייה על האי סוכת שלום דנטיל מעלמא דאתי
ודא תוספת יחבת לעלמא קדישא . ובההוא תוספת חדאן
ויתכשי מנייהו כל מלין דחול וכל נטירין וכל עאקין כד"א
ביום הניח ה' לך מעטבך ומרגוך ומן העבודה הקשה וגו' .
ובליליא דשבתא בעי ב"נ לאטעמא מיכלא בנין לאחזאה דהאי
סוכת שלום מכלא אתכלילת וכלכד דלא יפגוס מיכלא חדא
ליומא . ואות דאמרי תרין לתרין קעודתי אחרנין דיומא ושפיר .

וכל שכן אי קליק יתור ליומא ויכול למטעם ממזכרון אחרנין ולזעירי בתרי תבשילין סגיא ואוקמוה חברייה . נר של שבת לכשי עמא קדישא אחייביבת לאדלקא וחברייא הא אמרו דאיהו כבתה כוטינא דעלמא ואחשיבת ליה וכו' ושפיר . אבל רזא דמלא . האי סוכת שלום מטרוניתא דעלמא היא ונשמתי דאינון כוטינא עלאה בה שריין . וע"ד מטרוניתא בעיא לאדלקא דהא בדוכתה אתאחדת ועבדת עובדא . ואתתא בעיא בחדוה דלכא ורעותא לאדלקא כוטינא דשבת דהא יקרא עלאה היא לה וכו' רב לברמא למזכילבנין קדישין דיקון כוטינא דעלמ' באוריית' ובדחלתא ויסגון שלמא בארעא וייכבת לבעלה אורכא דחיינ בגין כך בעיא לאודקרא בה . תא חוי שבת ליליא ויומא זכור ושמור איהו כחדא ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו וכתיב שמור את יום השבת זכור לזכורא שמור לזכורא וכלא חד . זכאין אינון ישראל חולקיה דהקדוש ברוך הוא ערביה ואחסנתיה עלייהו כתיב אשרי העם שככה לו וגו' :

ישם דף כ"ט ע"ב) **אלה** תולדות נח . רבי חייא פתח ועמך כולם דייקים לעולם וירשו ארץ נכר מטעני מעשה ידי להתפאר . זכאין אינון ישראל דמשתדלי באורייתא וידעו אורחין דאורייתא דבנינה וזכון לעלמא דאתי . ת"ח כל ישראל אית לון חולקא לעלמא דאתי מאי טעמא בגין דנטרין ברית דעלמא אתקיים עליה כד"א אס לא בריתי וימס וליה תקות שמייס וארץ לא שמתי . וע"ד ישראל דנטרי ברית וקבילו ליה אית לון חולקא לעלמא דאתי . ולא עוד אלא כג"כ אקרון דייקים . מכאן אוליפנא כל מאן דנטיר האי ברית דעלמא אתקיים עליה אקרי דייק . מנ"ל מיוסף בגין דנטר ליה לברית עלמא זכה דאקרי דייק ועל כך ועמך כולם דייקים לעולם וירשו ארץ . ר' אלעזר אמר אלה בכל אתר פסל את הראשונים תנינן וכו' . מה כתיב לעילא בפרשתא דבראשית ונאר יוטא מעבדן להשקות את הגן ומשם יפרד וגו' . ההוא נהר דנגיד וכפיק ועייל לגנתא ואסקי ליה משקיו דלעילא ועביד ליה נייחא ועביד איבין ורבי זרעין והוא כדון נייחא לכלא ודא נייחא ליה לגנתא ודא עביד נייחא ביה (כ"א לגנתא וגנתא נייחא ביה) כמד"א כי בו שבת . וכתיב וישבות ביום השביעי ודאי רזא דמלא דא עביד תולדות ולא אחרא . ת"ח כנוונא דא נח לתתא קיימא קדישא הוה דוגמא דלעילא וע"ד אקרי איש האדמה .

ורזא אוליפנא דהא נח אינטריך לתיבה לאתחברא בה . ולקיימא זרעא דכולא דכתיב לחיות זרע . מאן תיבה (דא) ארון הכרית ונח ותיבה לתתא הכי הוה כדוגמא (דא) דלעילא נח כתיב ביה ברית דכתיב והקיימתי את בריתי אתך וגו' . ועד דאתקיים ביה ברית לא עייל לתיבותא דכתיב והקיימתי את בריתי אתך ובאת אל התיבה . וכדין הוה תיבה ארון הכרית . (דא) תיבה ונח כלא כנוונא דלעילא ובגין דהאי ברית לעילא הוה עביד תולדות כנוונא דא נח (ד"א לתתא) איהו עביד תולדות כג"כ (כמד"א) אלא תולדות נח . נח איש דייק הכי הוה ודאי כנוונא דלעילא . וע"ד ודייק יסוד עולם כתיב וארעא על דא אתקיימת דהא איהו עמודא דעלמא קיימא עליה . ומאן איהו דא דייק ונח אקרי דייק לתתא ורזא (כ"א דא) דכלא את האלקים התהלך נח דייקא דלא התפרש מניה לעלמין ולמהו הוה בארעא כנוונא דלעילא איש דייק יסודא . ברית שלום שלמא דעלמא . איש האדמה ודאי ועל דא ונח מלא חן בעיני ה' . תמיס היה בדורותיו . מאי בדורותיו אלין אינון דנפקו מניה הוה אשליס לכלהו . והוא הוה שלים מכלהו תמיס היה דא תייליד מהול דכתיב התהלך לפני וקיה תמיס . בדורותיו ולא כדריין דעלמא דהא מניה נפקו (תולדות דעלמא) . ת"ח נח אתחזי מיומא דאתברי עלמא למהו כתיבה בחכורא חד ולמיעל בה ועד לאתחברו כחדא לא הוה עלמא כדקא יאות . לבתר מה כתיב ומאלה נפטה כל הארץ . מהו נפטה כמד"א ומשם יפרד . דמתמן אשתכך פרודא ואתבדרו תולדות לכל סטרין וכלא חד כדוגמא דא כג"כ אלה תולדות נח אלה ודאי דהא יסודא דעלמא איהו דעביד תולדות לקיימא בארעא אתא רבי אבה ונשקיה . אמר אריה בחיליה טינרא נקיב ותבר . כך הוה ודאי . ותא חזי משיעורא דתיבותא ארץ נמי הכי הוה . ר' אלעזר פתח לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ האי קרא הא אתמר ואוקמוה אבל לכו חזו מאי חזו כמד"א חזות קשה הוגר לי בעובדוי דקב"ה עביד דאתגלי כבואה עלאה לבני נשא . אשר שם שמות . ודאי דהא שמא גרים לכלא . כתיב ויקרא את שמו נח לאמר זה וגו' . אמאי הכא לאמר ואמאי זה . אלא לאמר דא אתתא . זה דא דייק . (רמוז כמו דקב"ה קרא ליה נח נייחא דארעא לאמר מאי לאמר אלא אתר דא קרי ליה נח ומאן איהו ארעא

קדישא לאמר זה ינחמנו ממעשנו ונו' עבד ליה קב"ה לתתא
כנווכה עלתא) כ"א זה דא דריק וכן נח לאמר נח דא דריק
לאמר דא נוקבא בנין דלא מתפרשן דא מן דא' א"ר ינחמנו
לאמר דא ארעא קדישא) וזה אמר) כתיב הכא זה ינחמנו
וכתיב התם זה ה' קיינו לו' זכאין אינון טריקייא דרשימין
ברשימו דגושפנא דמלכא למהוי בשמיה רשימין ואיהו שוי שמאן
בארעא כדקא יאות' כתיב ויקרא את שמו נח וכתיב ויקרא
שמו יעקב' אמאי לא כתיב את' אלא התם דרגא אחרא (ד"א
חדא) והכא דרגא אחרא (כ"א את כמד"א ואראה את ה')
כדכתיב ואראה את ה' ואראה ה' לא כתיב אלא את ה' אוף
הכא כנח ויקרא את שמו נח' ויקרא שמו יעקב דרגא דליה
קב"ה ממט קרא ליה יעקב אבל הכא את לאתכללא שכינתא :
(שם דף ס"ו ע"ב) **והקימותי** את בריתי אתך אמר ר'

אלעזר מהכא קיומא דברית
לעילא כקיומא דברית לתתא משמע דכתיב אתך' ואמר רבי
אלעזר מכאן אולופנא דכד זכאין אינון בעלמא אתקיים עלמא
לעילא ותתא' אמר ר' שמעון מלה סתים איהו כד אתערותא
דדבורא לגבי נוקבא כד איהו מקני לה' ת"ח רזא דמלה כד טריקא
איהו בעלמא מיד שכינתא לא אתעדיאת מניה ותיאובתא דילה ביה
כדון תיאובתא דלעילא לגבה ברחימו כתיאובתא לנוקביה כד
איהו מקני לה וע"ד והקימותי את בריתי אתך' אתער תיאובתא
בנוקב כנווכה דא ואת בריתי תקיס את ינחמ' והקימותי את
בריתי אתך למהוי את ברית בעלמא' ולבתר ובאת אל התיבה
דאלמלא לאו איהו טריק (ברית) לא ייעול לתיבותא דהא לא
אתחבר לתיבה כד טריק ובג"כ ובאת אל התיבה והא אתמר'
אמר ר' אלעזר בכל זמנא דבני נשא יתאחדון בברית דא ולא
ישבון ליה לית עם ולישן בעלמא דייכול לאבאשא לון ונח
אתקייף בברית דא ונטר ליה בנין כד קב"ה נטר ליה (וכל
דיליה) וכל בני דריה לא נטרו ליה בנין כד קודשא ב"ה אעבר
לון מעלמא' והא אתמר בההוא חובא ממט דאינון חאכו בההוא
גוונא אתמחון מעלמא' ר' יהודה הוה שכיח קמיה דר' שמעון
והו עסקי בהאי קרא דכתיב וירפא את מנחם ה' הקרום'
מאי וירפא' תא חזי בימי אליהו ישראל כלשו שבקו ליה לקב"ה
ושבכו ברית קיומא דלהון כד אתא אליהו וחמא דקא שבכו

כני

כני ישראל האי ברית קיומא ואעברו מנייהו האי ברית כיון
דחמא אליהו כד אתא לאתקנא מלה לדוכתיה אחסי כלא'
הדא הוה דכתיב וירפא את מנחם ה' הקרום דא ברית קיומא
(ד"א ל"ג דאתא לאתקנא מנחם ה' הקרום ברית קיומא) דהוה
שביק מעלמא' וכתיב ויקח איהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי
בני יעקב' דא הוה תקונא דמנחם ה' אשר היה דבר ה' אליו
לאמר ישראל יהיה שמך' מאי טעמא אדכר הכא ישראל אלא
ודאי ישראל יהיה שמך ודאי לאסתלק' לעילא ולאסתבא ברית
קיומא לאתריה והיינו דכתיב כי עזבו בריתך בני ישראל ובג"כ
את מנחם ותיקן הקרום' תא חזי כל זמנא דישראל נטרי קיומא
קדישא כדון עבדי קיומא לעילא ותתא' וכד שבקי להאי
ברית כדון לא אשתכח קיוס לעילא ותתא דכתיבאס לא בריתי
יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתו' ובג"כ וירפא את
מנחם ה' הקרום' וכי רפואה איהו הכי ודאי דהא מקיים
לההוא אתר דמהימנותא תליא ביה' ת"ח אוף הכי פינחס
בשעתא דקני לעובדא דזמרי אתקין להאי ברית באתריה ובגון
כד כתיב הנני נתן לו את בריתי שלום' וכי ס"ד דבגון פינחס
הוה ומה קטטה הוה ליה לפינחס בהאי ברית' אלא הכא
אתקשר מלה בדוכתיה הנני נתן לו את בריתי ומאי אתן לו
שלום (לאתחבר' כל חר בדוכתיה) לאתחברא ברית באתריה
וע"ד הנני נתן לו את בריתי (שלום)' ומה (כ"א איהו)
שלום דאיהו אתריה לאתחבר' בהדיה מה דאתפרש מניה בחובייהו
בניניה אתחבר ביה' וע"ד הואיל והוא אתקין מלה בדוכתיה
מכאן ולהלאה וקיתא לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תחת
אשר קנא לאלהיו ונו' :

(שם דף קס"ב ע"א) רבי יוסף זוטא הוה שכיח קמיה דר"ש
אמר ליה האי דכתיב ברכות לראש טריק
לטריק מבעי ליה מאי לראש טריק' אמר ליה ראש טריק דא
היא עטרה קדישא ואוקמוה' תו ראש טריק דא יעקב דאיהו
נטיל ברכאן ונגיד לון לטריק ומתמן אזדריקו לכל עיבר ומתברכן
כלהו עלמין' אבל הא אוקימנא ברכות לראש טריק (ראש)
טריק אקרי ההוא אתר (ד"א ל"ג רישא) דברית דמניה נפקין
מבועין לבר נוקבא דקיסטא דתמר'א נפיק מניה איהו רישא'
כד ראש טריק ההוא אתר כד זריק מבועין לנוקבא אקרי ראש

טריק

זדיק זדיק איהו ראש (כ"א רישא לכל ברכאן) בגין דכל ברכאן
ביה שריין . תו הווא בר נש דזכי למנטר את קיימא קדישא
ועביד פקודוי דאורייתא זדיק אקרי ומרישיה ועד רגלו . הכי
אקרי וכד ברכאן נגד'ן לעלמא שריין על רישיה ומניה קיימי
ברכאן לעלמא בכנין קדישין זכאין דאוקיס . רבי יוסא תו
שחיל ואמר כתיב נער הייתי גם זקנתי וגו' . האי קרא דאוקמוה
דשרו דעלמא אמרו איהו אמרו בחכמתא יתיר ממה דחשביין
בני נשא . א"ל ברי יאות הוא דהא ביחודא קדישא אתמר
נער הייתי גם זקנתי והכי הוא . ולא ראיתי זדיק נעזב דא
הוא שבתא דיחודא דלא אשתכח יוס בלא לילה דהא לילה ביה
אשתכח תדירא וזדיק אחיד לעילא ואחיד לתתא וזרעו מבקש
לחס . מאי הוא אלא בשעתא דזריק והתנגיד זרעא לא תבע
לנוקבא דהא כהדיק שריא דלא אתפרשא מניה לעלמין וזמינא
הוא לגביה דהא זרעא לא נגיד אלא בשעתא דנוקב' זמינא
ותיאובת' דתרווייהו כחדא כדבוקא חד דלא מתפרשן וע"ד לא
אזטריוך למתבע עלה . א"ל ובזמנא דגלותא לאו הכי . א"ל
זרעו כתיב ולא איהו אימתי נפיק כד נוקבא כדבוקא חד
עם דכורא ואי תימא לא ראיתי זדיק נעזב . בזמנא דגלותא
מאי היא אלא הא אחיד לעילא ולא נעזב לעלמין בזמנא
אחרא לא נעזב מנוקבא אחיד לעילא ואחיד לתתא אחיד
לעילא בזמנא דגלותא . בזמנא אחרא אחיד לתתא לעילא
ותתא ולעולם אינו נעזב . כתיב ויתן אותם אלהים ברקיע
השמים דא זדיק ואע"ג דאתמר ברקיע השמים אלא ברקיע
השמים ודאי דאיהו קיימא רגופא :

(שם דף קס"ד ע"א) רבי יצחק ורבי יוסא הוו אזלי באורחא
א"ר יוסא הא שכינת' לגבן נתעס'
במלי דאוריית' דכל מאן דעסיק במלי דאוריית' וישתדל בה
זכי לאמשכ' ליה כהדיק פתח ר' יצחק ואמר חי ה' וברוך
צורי וגו' . האי קרא איהו רזא חי ה' וכי לא ידענא דקב"ה
אקרי חי אלא אפילו זדיק גמור איהו אקרי חי דהא חי זדיק
איהו לעילא וזדיק איהו לתתא . לעילא קב"ה אקרי חי .
לתתא זדיק אקרי חי דכתיב וכניהו בן יהוידע בן איש חי .
אמאי אקרי חי בגין דאיהו זדיק דהא זדיק חי אקרי חי
העולמים וברוך צורי כלא חד חי וברוך דלא מתפרשי מהדדי

דבר מתחברין כחדא אקרי באר מים חיים . דא נכיע לגו
ורא אתמלייה מניה . וירוס אלקי ישעי דא עלמא עלאס
דאיהו רס ונשא רס על כלא דהא מניה נפיק כלא (מקורא
דלא פסיק) וכל נכיעי דכיע לעלמלייה בירא כדקא יאות
ומתמן אתברכא לאהקרא לכל אינון דלתתא וכד אתמליא כלא
כדקא יאות כדון וירוס אלקי ישעי . פתח רבי יוסא ואמר
לא יגרע מזדיק עינו וגו' . תא חזי כד חייביא לא שליטין
בעלמא ואתאכידו מניה (בעלמא) כדון זדיק איהו שליט בעלמא
הה"ד לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן . מה כתיב בתריק
לא יגרע מזדיק עינו מהו עינו כד"א עינו כד"א עינו ה'
אל זדיקים . ואת מלכיס לכסא אלנין אינון מלכין שליטין
דאתאחדן לכסא . ויושיבם לנכח דאתקיימו בכרסייה בקיימא
שלים . ויגבחו אמאי ויגבחו לשלטאה בעלמא ויתקייס כרסייה
על סמכוהי . ד"א ויגבחו דנטלי כרסייה וזקפין לה לעילא
לאתאחדא באתריה כדקא יאות וכדון כלא יחודא חדא :

(שם דף ר"מ ע"א) פתח ואמר מהאוכל ינא מאכל ומעו
ינא מתוק האי קרא אקמכתא אית לן
ביה מהאוכל דא זדיק דכתיב זדיק אוכל לשובע נפשו . זדיק
אוכל ודאי ונטיל כלא אמאי לשבע נפשו . למיהב שבעא
להווא אתר דאקרי נפשו דדוד . ינא מאכל דאלמלא הווא
זדיק לא יפוק מזונא לעלמין ולא יכיל עלמא לקיימא (ביה) .
ומעו ינא מתוק דא יצחק דכריך ליעקב בטל השמים ומשמני
הארץ . תו אף על גב דכלא חד אלמלא תוקפא דדינא קשיא
לא נפקא דבש' מאן דבש דא תורה שבעל פה דכתיב ומתוקיס
מדבש ונופת טופים . ומעו דא תורה שכתב דכתיב ה' עו
לעמו יתן . ינא מתוק דא תורה שבע"פ . אזלו כחדא תלת
יומין עד דמטו לטורסא דקירא דאמיה כיון דחמאת לון אתקונת
ביתא ויתבו תמן תלת יומין אחרנין ברכוהו ואלו וסדרו מלין
קמיה דרבי שמעון אמר ודאי ירותת אורייתא אססין ואלמלא
זכותא דאבסן יתענש מלעילא אבל הקדוש ברוך הוא לאיטון דאזלין
בחד אורייתא אחסינו לה אינון וכנייהו לעלמין קדא הוא
דכתיב ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך וגו' :

(שם דף רמ"א ע"ב) רבי אבא הוה יתיב ליליא חד וקס
למעו באורייתא . עד דהוה יתיב אתא
רבי

רבי יוסי וכוטא אפתחא אמר סיפוטא כטופסרה קפטלאי שכיחי
יתבו ולעו באורייתא אדרכי קס בריה דאושפיוזא ויתבי קמיוהו
אמר לון מאי דכתיב והחיותם את אבי ואת אמו וגו' וכתיב
ונחתם לי אות אמת מאי קא בעאת מנייהו א"ר אבה יאות
שאלת אבל אי שמעת מדי אומא ברי אמר תו שאלתא דהא
איכון יהבו לה מה דלא בעאת מנייהו דכתיב את תקות
חוט השני הזה תקשרי בחלון וגו' אלא הכי אוליפנא היא
בעאת סימנא דחיי דכתיב והחיותם את אבי וגו' ואמרה
סימנא דחיי לא שריא אלא באות אמת ומאי איכו אות
אמת דה את ו' בנין דביה שריין חייין הכי אוליפנא סימנא דמשה
קא בעת ואיכון אמאי יהבו לה תקות חוט השני אלא איכון
אמרי משה הא אסתלק מעלמ' דהא אסתכנס שמשא וקא מטא
זמנא דסיקור' למשלט סימנא דסיהרה אית לן למיהב לך ומאי
איכו תקות חוט השני הזה כד"א כחוט השני וגו' סימנא
דיהושע יהא גבך בנין דשולטנותא דסיהרה השתא קמו רבי
אבה ורבי יוסי ונשקוהו אמר ודאי זמין אנת למהו ריש
מתבתא או גברא רבא בישראל ומנו רבי בון :

(שם דף רמ"ד ע"ב) רבי אלעזר ורבי אבה אשתמיטו במערתא
דלוד דעאלו קמי תוקפא דשמשא דהו

אולי באורחא א"ר אבה נסחר האי מערתא במלי דאורייתא
פתח רבי אלעזר ואמר שימני כחותם על לבך כחותם על
זרועך וגו' רשפיה רשפי אש שלהבת יה' האי קרא אשתרנא
ביה אבל ליליא חד הוה כד הוינא קאים קמי אבה ושמענא
מניה מלק דלית שלימו ורעותא וכסופא דכנ"י בקב"ה אלא
בנשמתהון דלדיקי דאיכון מתערי נביעו דמיה תתאי לקבלי
עלאי ובההיא שעתא שלימו דרעותא וכסופא בדביקו חדא
למעבד פירין תא חזי בתר דאתדבקו דא ברא וקיא קבילת
רעותא היא אמרת שימני כחותם על לבך אמאי כחותם אלא
אורחוי דחותם כיון דאתדבק בהתר חד אע"ג דאתעדי מניה
הא אשתאר רשימו בההוא אחר ולא אעדי מניה דכל רשימו
וכל דיוקנא דיליה ביה אשתאר כך אמרה כנ"י הא אתדבקנא
בך אע"ג דאתעדי מניך ואזיל בגלותא שימני כחותם על
לבך בנין דישתאר כל דיוקני בך כהאי חותם דישתאר כל
דיוקניה בההוא אחר דאתדבק ביה כי עזה כמות אהבה

תקיפא

תקיפא הוא כפרישו דרוחא מן גופא דתנינן בשעתא דכ"ב
מטי לאסתלקא מן עלמא וחמי מה דחמי רוחא אולה בכל
שיפי דגופא וסליק גלגליו כמאן דאזיל בימא בלא שייטין
סליק ונחיה ולא מהניא ליה אתא ואישתאיל מכל שיפי גופא
ולית (להון) תקיפו כיומא דפריש רוחא מן גופא כד תקיפו
דרחימו דכנ"י לגבי קב"ה כתקיפו דמותא בשעתא דכעי רוחא
לאתפרשא מן גופא קשה כשאל קנאה כל מאן דרחיס ולא
קשיר עמיה קנאה לאו רחימותיה רחימותא כיון דקני הא
רחימותא אשתלים מכתאן אוליפנא דכעי בר נש לקנאה לאנתתיה
בנין דיתקשר עמה רחימותא שלים דהא מגו כך לא יתיב
עיניו באינתו אחרת מהו קשה כשאל אלא מה שאל קשיא
בעינייהו דחויבין למיסת ביה כך קנאה קשיא בעינייהו דמאן
דרחיס וקני לאתפרשא מרחימותא ד"א קשה כשאל קנאה
מה שאל בשעתא דנחתין לון לחייביא ביה מודיעין לון חובייהו
על מה נחתין ליה וקשיא להו כך מאן דקני הוא תב"ע על
חוביה וחשיב (כ"א וחשיב) כמה עובדין וכדין השורא דרחימותא
אתקשר ביה רשפיה רשפי אש שלהבת יה מאן שלהבת יק
דא שלהבא דאתקורא ונפקא מגו שופר דאיהו אתער ואוקיד
ומאן איהו שמאלא הא"ד שמאלו תחת לראשו דא אוקיד
שלהבא דרחימו דכנסת ישראל לגבי קב"ה ובג"כ מוס רביס
לא יוכלו לכבות את האהבה דהא כד אתי ימינא דאיהו
מוס אוסיף יקירו דרחימותא ולא כבי שלהבא דשמלא כמד"א
וימינו תחבקני האי איהו מוס רביס לא יוכלו לכבות את
האהבה וכן בלא כהאי גוונא עד דהו יתבי שמעו קליה
דר' שמעון דהוה אתי באורחא הוא ור' יהודה ור' ינאק' קריב
למערתא נפקו ר' אלעזר ור' אבה א"ר שמעון מכותלו דמערתא
חמינא דשכינתא הכא יתבו א"ר שמעון במאי עסקיתו
א"ר אבה ברחימות' דכ"י לגבי קב"ה ור' אלעזר פריש האי
קרא בכנ"י שימני כחותם על לבך וגו' אמר ליה אלעזר
ברחימו עלאה וקשירו דכביכותא אסתכלת אשתיק ר"ש שעתא
אמר בכל אתר בעינא שתקו בר שתקו דאוריית' גינזא חדא
אית לי גניזא ולא בעינא דיתאביר מניכו והוא מלה עלאה
ואשכחנא לה בספרא דרב המנונא סבה תא חזי בכל אתר
דכורא רדיף בתר נוקבא ואתער לגבה רחימותא והבא אשכחנא

דקוא

דהיא אהערות רחומות' ורדפה אהכרית ורדפה דעלמא דלית
 שבחא דנוקבא למרדך בתריה דדכורא אלא מלה סתימא היא
 ומלה עלאה דבי גנוייה' ת"ח תלת נשמתין אינון ואינון סלקין
 בדרגין עלאין ידיען ועל דאינון תלתא ארבע אינון חד נשמתא
 עלאה דלא אהפס ולא אהער ביה גזכרא (ספרים אחרים
 גועא) דקרטיטאה עלאה כל שכן תתאה' והאי נשמתא לכל
 נשמתין והוא סתים ולא אהנליא לעלמין ולא אהתידע וכלהו
 ביה תליון והאי אהעטף בעטופ' דזהרר דכרמלא (כ"א דבדולחא)
 בנו זהירותא ונטיף טפין טפין מרגלאן ואהקשרו כלהו כחד
 כקשרין דשייפי דגופא חד' והוא אעיל בגווייהו ואחזי בהו
 עבירותיה. הוא ואינון חד הוא ולית בהו פרישו האי נשמתא
 עלאה טמירו דכלא נשמתא אחרת נוקבא דמטמרה בנו חילהא
 והוא נשמתא להו ומכיייהו אהידה גופא לאחזאה בהו עבירותיה
 לכל עלמא כגופא דהיהו מאנא נשמתא למעבד ביה עבירותא
 ואלין כגופא דאינון קשרין טמירין דלעיל' נשמתא אחרת
 היא נשמתהו דדריקיה לתתא נשמתהו דדריקיה אהיון מאינון
 נשמתין עלאין מנשמתא דנוקבא ומנשמתא דכורא' ובג"כ
 נשמתין דדריקיה עלאין על כל אינון חילין ומשיריון דלעילא'
 ואי תימא הא עלאין אינון מתרין סטרין אמאי נחתין להאי
 עלמא ואמאי אהתלקו מניה' למלכא דאתיליד ליה בר שדר
 ליה לחד כפר למרבי ליה ולבדלל ליה עד דיתרבי (ליה) ויולפון
 ליה אורחי דהיכלא דמלכא' שמע מלכא דהא בריה רב ואהרבי
 מה עבד ברחימו דבריה משדר ליה למטרוניתא אמיה בניניה
 ואעיל ליה לקיכליה וחדו עמיה כל יומא' כך קב"ה אוליד
 בר במטרוניתא ומאי איהו נשמת' עלאה קדישא שדר ליה לכפר
 להאי עלמא דיתרבי ביה ויולפון ליה אורחי דהיכלא דמלכא'
 כיון דידע מלכא דהא בריה אהרבי בהאי כפר ועידן הוא למייתו
 ליה להיכליה' מה עבד ברחימו דבריה משדר למטרוניתא
 בניניה ואעילת ליה להיכליה' נשמתא לא סלקא מהאי עלמא
 עד דאתת מטרוניתא בניניה ואעילת לה בהיכלא דמלכא ויתיבת
 תמן לעלמין' ועס כל דא אורחא דעלמא דאינון בני כפר
 בכאן על פרישו דבריה דמלכא מנייהו' חד פקח הוא תמן
 אמר לון על מה אהון בכאן וכי לאו בריה דמלכא איהו ולא
 אהחזי למודר יתור בנייכו אלא בהיכלא דאבוי' כך משא
 דהוק

דהוק פקח חמא בני כפר דהו בכאן על דא אמר בניס אהס
 לה' אלהיכם לא תתגודרו' תא חזי אילו קור ידעין כלהו
 דריקיה האי קור אהרן אהו יומא דמטי לון לאהתלקא מהאי
 עלמא וכי לאו יקרא עלאה הוא דמטרוניתא אהת בניייהו
 ולאובלל לון להיכלא דמלכא למחרי בהו מלכא כל יומא דהא
 קב"ה לא אהתעשע אלא בנשמתהו דדריקיה' תא חזי אהערותא
 דרחימו דכנסת ישראל לגבי קב"ה נשמתהו דדריקיה לתתא
 מתערין ליה בגין דאינון אהיון מסטרה דמלכא מסטר' דכורא
 ואהערותא דא מטי לנוקבא מסטרה דכורא ואהער רחומותא
 אהתכח דכורא אהער חביבו ורחימותא לנוקבא וכדין נוקבא
 אהתקשרת ברחימותא לגבי דכורא כהאי גוונא תיאובתא דנוקב'
 למשדי מיון תהיון לקבל מיון עלאין לאו איהו אלא בנשמתהו
 דדריקיה' זכאין אינון דריקיה בהאי עלמא וכעלמא דהתי
 דעליוהו קיימין עלאין ותהיון' ועל דא ודריק יסוד עולם כתיב
 סתם' ורוא דכלא דריק איהו יסודא דלעילא ואיהו יסודא לתתא
 וכנסת ישראל אהתכלילת מנדיק מלעילא ומתתא דריק מהאי
 סטרה ודריק מהאי סטרה ירתין לה ה"ד דריקים יירשו ארץ
 ודאי' ת"ח דריק אהסין לה להאי ארץ ואריק עלה ברכאן
 בכל יומא ויהיב לה תפנוקין ועדונין כנגידו עלאה דנגיד
 עלה וקא אוקימנא מלה' ורוא דכתיב מאשר שמנה לחמו
 והוא יתן מעדני מלך' ועס כל דא מלה אהרע כמה דכתיב
 ראה בנות ויאשרוה' ועל דא אהרע להא באשרי כי אהרוני
 בנות וכלא שפיר' ותא חזי מעלמא דהתי אהתמשך ונגיד להאי
 דריק למיהב תפנוקין ועדונין להאי ארץ דהיהו לחס עוני
 ואהעביד לחס פגג ה"ד מאשר שמנה לחמו וקא יתן מעדני
 מלך ודאי וקא אוקימנא :

ת"ח מאשר שמנה לחמו' דא קוא אהר דכלא מאשרין ליה
 ומאי איהו עלמא דהתי דעלאי ותהיון מאשרין
 ליה ומכספין ליה' שמנה לחמו ממאן עד כאן לא פירש מאן
 קוא אהר אלא אית לחס ואית לחס כמה דהית חילנא ואית
 חילנא אית חילנא דחוי ואית חילנא דתליא ביה מותא' אית
 לחס דאהקרי לחס עוני ואית לחס דאהקרי לחס פגג' ומאן
 איהו (לחס) דא ו' ודא קוא לחמו לח"ס ו' ועל דא כתיב
 הנני ממטיר לכם לחס מן השמים מן השמים ודאי' ועל דא
 מאשר

מאשר שמנה לחמו לחם ו' דהא מניה אתון האו אולגא וקוא
 מעטרה ליה כדכתיב בעטרה שעטרה לו אמו וכד איהו
 נקיע ודאי הוא יתן מעדני מלך ומאן מלך דא כנסת ישראל
 דהא מניה אתונת והוא יתיב לה על ידא דלדיק דרגא קדישא
 את קיימא ומחכא לשאר דרגין דלתתא ובלהו כנוונא דלעילא
 בספרא דרב קמונא סבא אמר הכי מאשר שמנה לחמו דא
 לחם שבת דאיהו פגנ על חד תרין כדכתיב לקטו לחם משנה
 מאו לחם משנה אלא תרי לחם לחם מן השמים ולחם מן הארץ
 דא הוא לחם פגנ ודא הוא לחם דמסכנא ובשבת אתכליל לחם
 תתאה בלחם עלאה ואתברך האי בניני האי ויהו לחם משנה
 ותו הוה אמר לחם משנה דשבת נקיע משבת עלאה דאיהו
 נגוד ואנקור לכלא ואתחבר לחם בלחם ואיהו משנה וכלל אתר
 רוא דלחם נוקבא היא בגין כך שמנה כתיב ולא שמן וכתיב
 כי אם הלחם אשר הוא אוכל דא אנתתיה ואי תימא והלחם
 אזל מכלינו ולא כתיב אזלת שאר מזונא לחם קרינן ליה
 ואשתמודען מלין מאן הוא שאר מזונא ומאן הוא לחם ממש
 לחם דלעילא ככל אתר דכר לחם תתאה בכל אתר נוקבא ואין
 אשכונא דומנין כתיב דכר ולומנין נוקבא וכלא חד מלה האי
 כהאי ושפיר כלל תא חזי אשר רשיס לעילא ורשיס לתתא
 בתקוני כלל ובלהו תריסר שבטין ימא קאוס עליוכו ואתתקן
 בהו ה"ד וקיס עליוס מלמעלה ורוא דמלה אתתקן לעילא
 ואתתקן לתתא בארעה אתתקן לעילא בתקונין ודיען כנוונא
 דעלמא עלאה ואתתקן לתתא בהני תריסר שבטין כנוונא דלעילא
 ועל דא שכינתא לעילא ושכינתא לתתא בנינייהו (ס"א בנווייה)
 דישאל ובתריסר שבטין (כ"א ובתרין שבטין) (כ"א ובתרין סטריין)
 אתכלילת ואתתקנת אשר בתקונא קיימא כשאר שבטין ואי לאו
 דגלי משא לא אתיודע דכתיב וטבל בשמן רגלו לאחזאה אן
 הוא קשרא דיליה באתריה דאיהו נגיד ההוא משח רבות מלעילא
 בגין כך כתיב ברוך מבנים אשר וגו' רבי שמעון פתח
 ואמר **נפתלי** אילה שלחה הכתן אמרי שפר הא אתמר
 דעלמא עלאה עלמ' דדכורא איהו כיון דסלקא מלה מכנסת
 ישאל ולעילא כלל הוא דכר מכלן מעולה אמאי אתקרי עולה
 בגין דסלקא לעילא מן נוקבא ובניני כך לעלה זכר תמים
 יקריבכו וגו' אמאי תמים וכי פסקי פסקי בעינן ליה דאמר
 תמים

תמים מהו תמים אלא כדכתיב התהלך לפני וקיה תמים
 אימתו תמים בשעתא (ס"א באתר) דאחגוד דהא דכורא לא
 היו ולא אשתמודע אלא בההוא אתר דאקרי תמים ומאן איהו
 דא את קיימא דביה אשתמודע דכורא מן נוקבא כדכתיב איש
 לדיק תמים היה כג"כ זכר תמים דאשתמודע ביה האי שופא
 ולא ירסון ליה ואי תימא הא כתיב נקבא תמימה הכי הוא
 ודאי כמה דאקרי לדיק תמים כך אקרי לדיק תמימה בגין
 דכלא נעלא מניה בניני כך עולה דסלקא מן נוקבא לדכורא
 ומאחי אתר ולעילא כלל הוא דכורא ומן נוקבא ולתתא כלל
 הוא נוקבא והא חוקימנא ואי תימא הכי נמי נוקבא דלעילא
 אלא קיימא דגופא אחזי על כל גופא דאיהו דכר רישא דגופא
 נוקבא עד דנחית לקיימא וכד קיימא אתחזי הא עביר כלל
 דכר אבל הכא רישא וקיימא נוקבא דהא כל תקון גופא
 נוקבא תא חזי חד רוא עלאה אית במלה דא דהא תנינן
 דיעקב בריך ליוסף בנו אחוסי כיון דמני קב"ה ארבע דגלים
 בשכינתא בתריסר שבטין לאתתקנא בהו גרע מנייהו ליוסף
 ושוי לאפרים באתריה מ"ט אסתלק יוסף מנייהו אי תימא
 בגין חוכיו לאו הכי דהא זכאה איהו אלא רוא דמלה יוסף
 רשימו דדכורא הוה דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין
 וכתיב משס רועה אבן ישראל מתמן אתון האי אבן ישראל
 אבן דא כנסת ישראל ועלה אמר דוד אבן מאסו הבונים קיתה
 לראש פנה ובגין דיוסף איהו רשימו דדכורא אקרי יוסף הלדיק
 דהא איהו לדיק ודאי משס רועה אבן ישראל ובגין דכל
 תקוני שכינתא איכון נוקבין אסתלק יוסף מתמן ואתמני תחותיה
 אפרים ואיהו נוקבא לתקונא ובגין דאיהו הכי אתמני לסטר
 מערב אתר דנוקבא שריא וההוא רשימו דאיהו דכורא אסתלק
 מתקונא בגין דאיהו עלמא דנוקבא ולא עלמא דדכורא וכל
 תקונא בעיין נוקבי ובגין כך יוסף דאיהו לדיק אסתלק
 מתקונא ואתמני אפרים תחותיה וע"ד כלל תריסר שבטין
 תקוני שכינתא איכון ובלהו בעיין כנוונא דלעילא כר דרגא
 דלדיק דאיהו עביר כל שויפין דכר ולא בעי לאכחשא לה (כ"א
 ליה) נפתלי אילה שלחה הכתן אמרי שפר קיינו דכתיב
 ומדברך נאזה בגין דקול מדבר ליה לדבור ולית קול בלא דבור
 וההוא קול אשתלם מאתר עמיקא דלעילא ושלוס מקמיה לאכחשא
 לדבור

לדבור דהא לית קול בלא דבור ולא דבור בלא קול ודא כלל
לדריך לפרט ופרט לדריך לכלל יודא קול נפקא מדרום ומדבר
למערב ויית לתרין סטרין ודא הוא דכתיב ולנפתלי אמר וגו' .
וס ודרוס ירסק לעילא דבר לתתא נוקבא בנין כך נפתלי אילא
שלוחה נוקבא לתתא כנוונה דא דבר לעילא דכתיב הנותן אמרי
שפר הנותן כתיב ולא הנותנת . תא חזי מחשבה ראשיתא
דכלא ובנין דאיהי מחשבה איהי לנו סתימא ולא אפידע כד
אפפשו האי מחשבה יתיר איתא לאתר דרוחא שריא וכד מטי
להוא אתר אקרי בינ"ה ודא לאו סתים כקדמיתא . ואע"ג
דאיהו סתים האי רוחא אפפשו ואפיק קלא כליל מאשא ומיא
ורוחא דאינון טפון ודרוס ומזרח והאי קלא כללא דכל שאר
חילין וקלא דא מדבר לדבור ודא יהיב מלה בתקונא בנין
דקול אשתלת מאתר דרוחא ואתי לדברא מלה לאפקא מלין
תריצין וכד תסתכל בדרגין הוא מחשבה הוא בינה הוא קול הוא
דבור וכלא חד והיא היא מחשבה ראשיתא דכלא ולא הוי פירוד
אלא כלא חד וקשורא חד דאיהו מחשבה ממש אפקא באין
ולא אפפשו לעלמין ודא הוא ה' אחר ושמו אחר . ועל דא
הנותן אמרי שפר כתיב דא גופא סיומא גופא דא דכתיב בן
פורת יוסף בן פורת עלי עין . אמאי תרי זמני אלא בן פורת
לעילא בן פורת לתתא . ואמאי לאו איהו בן פורת לתתא
בתקוני מטרוניתא בנין דכנות לעדה למהוי עלי שור דבעיין
כנות לתקונא ולא בניס . כד"א רבות כנות עשו חיל וגו' .
רבות כנות עשו חיל אליו תריסקר שבטין . תא חזי מלכותא
קדישא לא קביל מלכותא קדישא שלימתא עד דאתחבר באבהן
וכד אתחבר באבהן אתבני בכניינא שלימו מעלמא עלאה
דאיהו עלמא דדכורא ועלמא עלאה אקרי שבעה שנין בנין
דכלהו ז' שנין ביה וסימניך ויבנהו שבע שנים דא עלמא
עלאה ולא כתיב בשבע שנים כד"א כי ששת ימים עשה ה'
את השמים ואת הארץ . ולא כתיב בששת . וכתיב אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם . באברהם ואברהם שבע ימים אקרי
ובני אתבני עלמא עלאה . (ס"א כנוונה דא ויבנהו שבע שנים)
ואליון אקרון עלמא דדכורא (ס"א וביה אתבני עלמא תתאה)
כנוונה דא לתתא אית שבע שנין רזא דעלמא תתאה ורזא דא
דכתיב שבעת ימים ושבעת ימים י"ד ווס דכיון דאמר שבעת
ימים

ימים ושבעת ימים לא ידענא דארביסקר אינון אלא לאחואה עלמא
עלאה ועלמא תתאה ואינון שבעת ימים וז' ימים אליו דכורין
ואליו נוקבין . אליו נוקבי האי עלמא עליוהו כתיב רבות
כנות עשו חיל אליו תריסקר שבטין דאינון עשו חיל כדכתיב
כל הפקודים למחנה יהודה וגו' וכן כלהו . ואי תימא רבות
והא תריסקר אינון ולא יתיר בר ההוא חיל דעברו מאי רבות
אלא כמה דכתיב זעקת קדום ועמורה כי רבה כמו גדלה .
וכן רבות גדולות עלאין ורבובין על כלא . ואליו אקרון
חיות גדולות . עשו חיל ההוא חיל דעברו דסמיכין עליוהו
אקרון חיות קטנות עם גדולות לאתחברא כחדא לאתקנא
כחדא לאתקנא בהו מטרוניתא למחרי בהו עלאין ותתאין
כד"א ליותן זה ירדת לשחק בו . בנינו כך רבות כנות עשו
חיל (ס"א ואת עלית על כלנה כד"א עמד על שני עשר בקר
שלשה פנים טפונה ושלשה וגו' וכתיב וקיס עליהם מלמעלה
היינו ואת עלית על כולנה) וע"ד כנות לעדה עלי שור .
כנות לעדו מבעי ליה אלא ההוא עין דכתיב לעילא ומאן
איהו עין משפט ואיהו קאים עלי עין ואיהו עין לעדה ופסעת
למיטל כנות לתקונא והיינו כנות לעדה ולא בניס כנות לעדה
אסתכלת לתקונא ולא בניס . וימררוהו ורבו באסתכלותא
דרחימו לגביה דכתיב הקבי עיניך מגדרי שהם הרקיבוני .
ועל דא וישטמוהו בעלי חיים :

ותשב

באיתן קשתו . דא קשת מה קשת דא בת זוגו .
באיתן תוקפא אלבישת עליו דלא אחלשת חילא דהא
ידעת דיוסף לא יסטי בהוא דרגא דאת קיימא דיליה לימינא
ולשמאלא . ויפוזו מאי ויפוזו אלא כדכתיב הנחמדים מזהב
ומפז רב . וכתיב ותמורתה כלי פז . אתייקרו דרועיו במרגליתא
עלאה . מידו אביר יעקב מאינון תרין סטרין דאתקיק בהו
יעקב . משם רועה אבן ישראל מתמן אתון ההוא אבן יקרא
כדקאמרן . תו מאינון תריסקר סטרין אתון ההוא אבן יקרא
דאינון טפון ודרוס וקיא אתייהבת בניייהו ואתחברא מניייהו
ואתונא מנסון על (דרגא) ידא דלדיק . תא חזי ליוסף אתוסף
ליה ברכה אחרא כד"א **מאל אביך** ויעזרך וגו' . האי
קרא קשיא מאלא אביך אל אביך ויעזרך . ואת שדי ואל שדי מבעי
ליה . מאי מאל אביך ולבתר יעזרך . ואת שדי ואל שדי מבעי
ליה

ליה כמה דכתיב ואל שדי יתן לכס רחמים לפני האיש ויברכך
 וברכך מבני ליה אלה אחסין ליה לעילא ותתא . אחסין ליה
 לעילא מאל חביד דאיהו אחסנא עלאה אתר דאקרי שמים ויעורך
 בנין דלא יחליף האי אתר לאתר אחרת וסיועא דיליה ליהוי מאתר
 דא ולא מאחרת . ואת שדי מהו ואת שדי אלה איהו דרגא
 אחרת תתאה דהא תנינן בכל אתר את ה' דא שכינתא כמו
 ואראה את ה' . את לרבות ואת לאכללא יוס כלילא ולילה
 ביום כדכתיב ואת שדי דהא מתמן נפקין ברכאן לברכה עלמין .
 תו אמאי לא קאמר ואל שדי דהא ה"כ משמע כדקאמרינן
 דכתיב ואל שדי יתן לכס רחמים כלא אתר חד הוא . אמאי
 שבק ל' וכתב ת' . אלה רוא איהו רבד אינון שכלין נפקין
 מעילא כללא דאורייתא אחסין שמים כד"ל את השמים כללא
 דכ"ב אתוון . ומעכא נפקי לתורה שבעל פה דאקרי ארץ
 כדקאמרינן ואת הארץ כללא דכ"ב אתוון . ושמים כדרא וכדין
 מתעטרה סוקרא בכלא ויתבא באשלמותא וברכאן נגדין כדין
 מתמן ועל דא ואת שדי ויברכך בנין דהא ליה קיום תדיר
 ויתיר דהא בכל אתר דאית ביה וא"ו תוספת אית ליה וקיומא
 עד כאן כלל ולבתר עביד פרט דכתיב ברכות שמים וגו' :
ברכות חביד גברו על ברכות קרוי . ברכות חביד גברו
 ודאי דהא יעקב אחסין שבתא דכלא יתיר מאבהן
 דהא הוא שלים הוא בכלא . וכלא יהב ליה ליוסף מאי טעמא
 בנין דכתיב אתחזי דהא חביד כלל נטיל ואחסין בלא כדרא וכל
 ברכאן ביה שריין . הוא אריק ברכאן מרישא לעילא וכל שייפי
 גופא בלאו אתתקנו לארקה ביה ברכן וכדין אתעביד נקר
 דנפיק מעדן . מאי מעדן אלא בכל שעתא דכל שייפין יתבין
 בקשרא חדא . ואינון בעדונא דתיאובתא מרישא לעילא ולתתא
 וכלאו מעדונא ותיאובתא דילהון מריקין ביה ואתעביד נקר
 דנגיד ונפיק מעדן ודאי . תו מעדן מחכמה עלאה נגיד כלא
 לאתמשכא ועביד נקרא ואתמשכא עד דמטי להאי דרגא וכדין
 כלא בברכאן וכלא חד . עד תאות גבעות עולם (ס"א האי עד)
 תיאובתא דאינון גבעות עולם ומאי ניהו תרי נוקבי חד לעילא
 וחד לתתא דכל חד אקרי עולם . ותיאובתא דכל שייפי גופא
 באינון תרין אמאן . תיאובתא לונקא מאמא עלאה תיאובתא
 לאתקשרא באמא תתאה . ותיאובתא דכלא חד בנין כך בלאו
 כדקא

(כדקא חזי) תהוין לראש יוסף וגו' לאתברכה ההוא דרגא
 דאדיק ולנטלא כלא כדקא חזי . זכאין אינון דאקרון חדיקים
 דהא חדיק לא אקרי אלה מאן דנטיר האי דרגא האי את
 קיומא קדישא . זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאחי . נפקו
 מן מערתא אמר רבי שמעון כל חד וחד לימא מלא וניקד
 באורחא . פתח ר' אלעזר קרא אבתריה :

בנימין

זאב יטרף וגו' . בנימין זאב יטרף זאב אמאי אלא
 בנין דכתיב ארשים בכרסייה דהא כל חיוון דברבין
 וזעירין רשימין תמן כמה דכתיב חיות קטנות עם גדולות .
 וכרסייה דעבד שלמה הכי ארשים כגוונא דלעילא . תו זאב
 יטרף דהא מוכח בחולקים הוה ומוכח איהו זאב דאי תימא
 בכימין איהו זאב לאו הכי אלא מוכח דהוה בחולקיה הוא
 זאב דהוה אכיל כשרא כל יומא ובכימין הוה זן ליה בנין דהא
 בחולקיה הוה כביכול איהו מפרנס וזן להאי זאב . תו זאב
 יטרף זאב יזון . ומאן איהו אילין מארי דבבו דאינון קיימו
 לעילא לקטרנא וכלאו אתהו ואתתקנו מקרבנא ומתערי אתערותא
 לעילא . בבקר יאכל עד ולערב יתלק שלל . מאי בבקר יאכל
 עד אלא כשפרא דאברהם אתער בעלמא ושעתא דרעוא אשתכח
 קרבנא עביד אתערותא ונייחא וסלקא עד ע"ד ההוא אתר
 דכתיב ושבת עד ה' אלהיך . תו בבקר מאי בבקר דא אברהם
 כדקאמרין דכתיב וישכם אברהם בבקר . בזמנא דרעוא אשתכח
 בהסיה שעתא לא הוה אכיל קרבנא אחרת ומאן הוה אכיל
 ההוא אתר דאקרי ע"ד ואיהו כרסייה עלאה דאיהו עדי עד
 כדכתיב עדי עד וגו' וזמן אכילה כשפרא דע"ד הוא והאי ע"ד
 (הכי נמי) לעילא (הכי אתקרי) דכתיב בטחו בה' עדי עד
 ובבקר היינו קרבן לה' ודאי . יאכל עד ולא אחרת תננא
 סליק ואתערותא דרסומוקשיר ואתער לעילא וקיימא דא לקבל
 דא ונורא (כ"א ושרגא) דליק ואנסייר בהאי אתערותא דלתתא
 וכנהא אתער וליוחא משכחן ואחויון חידו וכדין חמרא אתנסך
 לאתקשרא ממיה וקמרא נקיר ואחזי חידו בניני כך חמרא
 טב לתתא לאחזאה חידו לחמרא אחרת דלעילא וכלא אתער
 לאתקשרא שמאלא בימינא ולחם דאיהו סלת מלכותא דאתער
 אתערותא נקטין ליה שמאלא בימינא ומקשרי ליה בנופא וכדין
 נגיד משחא עלאה ולקטא ליה על ידא דא"ו וע"ד בעי
 אתערותא

אתערותא דסלת במשחא ואתקשר כלא כחדא וכדין עדונא
ונייחא דיחודא חד ולקטין עדונא ונייחא דיחודא כל אינון
כתרין ואתקשר דא ברא ואתנהיר סיהרא ואתקשרא בשמשא ויהיב
כלא בעדונא וכדין קרבן לה' ולא לאחרא ועל דא בבקר יאכל
עד ולא לאחרא (עד) יאכל עד ויתעדן ויתקשר בקשוריה
בקדמיתא יאומתו בבקר דבעי לאתברכא שמה קדישא בקדמיתא
ולבתי יתברכון אחרנין ועל דא אסיר ליה לבר נש לברכא
לחבריה כפירא עד דיברך לקב"ה דאיהו בעי לאתברכא ברישא
וקיינו בבקר יאכל עד ולבתי יתברכון אחרנין ולערב
יחלק שלל דהא קרבנא דהוה ברמשא כלא אתקרב להקב"ה
ואתערותא סלקא תמן וכגון דהא הוא יתברך הוה מקשר
קשרין לכל שאר חילין עלאין ומפליג לון ברכאן לכל חד וחד
כדקא חוי ויאות ליה ומתבסמן עלמין ואתברכאן עלאין ותחאין
וקיינו רזא דכתיב אכלתי יערי עם דכשי וגו' בקדמיתא לבתי
פליג לכלהו ואמר אכלו רעים שתו ושכרו דודים אריק
ברכאן לכלהו ומפליג לון לכל חד וחד כדקא חוי ליה ועל
דא ולערב יחלק שלל דהא שמה קדישא יתברך בקדמיתא
והשתא פליג ברכאן לכלהו עלמין דלא תימא דקרבנא מתקריב
לון ולא לשום חילא אחרא אלא כלא מתקרב לקב"ה והוא אריק
ברכאן ומפליג ברכאן לכלהו עלמין וכגון כך קרבן לה' ולא
לאחרא יאמר רבי שמעון ברי שפיר קא אמרת תו אתערותא
אחרא דקרבנא כלא בגין לאמשכא ברכאן ולא אתערותא
דיתברכון כלהו עלמין בקדמיתא קרבן לה' ולא לאחרא
השתא תקריבו את קרבנכס דיתקשרון כלהו עלמין כחדא
ויתברכון עלאין ותחאי עתא רבי אבה ואמר קרא
אבתריה :

כל אלה שבעי ישראל שנים עשר וגו' כל אלה שבעי
ישראל אלה שבעי ישראל מבעי ליה מאי כל
אלה אלא לאחברא (ס' אלמחטס) לון באתר רכל ברכאן מריקין
תמן שנים עשר שנים עשר ודאי קשרין דתקוני מטרוניתא
ואיקי אתחברת בהדיהו הק"ד שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם דהא באתר דא דבור שריא תו אשר
דבר הכא קשרא חד לאתחברא מתתא לעילא ומעילא לתתא
מתתא באלין תריסר שבעין וזאת אתחברא בהדיהו
אשר

אשר דבר קא חבורא דבר ונוקבא קשורא לתרין סטרין מתתא
ומלעילא לקוף קשר לון באתר דלעילא דבר ונוקבא כחדא
הק"ד איש אשר כברכתו כרך אותם מאי כברכתו אלא כברכתו
בת זוגו איש אשר כברכתו תרווייהו כחדא עתא ואמר
יברכך ה' מליון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך וראה בניס
לבניך שלום על ישראל יברכך ה' מליון דמניה נפקין ברכאן
לאשקאה לגינתא וקוא כליל כל ברכאן ויהיב לה ולבתי וראה בטוב
ירושלים לאחואה רכל ברכאן אתיון מדבר ונוקבא כגוונא דא יברכך
ה' וישמרך יברכך ה' מדבורא וישמרך מנוקבא יברכך ה' מזכור
וישמרך משמור וכלא חד מלה בגין דמתרווייהו נפקין ברכאן לעלמין
ועל דא איש אשר כברכתו כרך אותם (ח"ב דקב"ב ע"ב) שפון
דמלכא הכי תאנא כד אתנהיר נהירו דאבא נהיר בתלת נהורין מאד
נהיר חסד עלאה מחד נהורא אתנהיר נהירו דא קרי מוחא דמלכא
וחד נהורא הוה תלי עד דאתנהיר נהירו דאמא וחד אתנהיר
אתנהיר בחמש נהורין במאי אתנהיר מחד שכילא דטמיר וגניו
דאתרבך ביה אבא דכתיב נתיב לא ידעו עיט וגו' כמה
דאתרבך דכורא בנוקבא ואתעברת ואולידת ואפיקת חמש נהורין
(ד"ה מאינון חמש) ומאינון חמש נהורין אגליפו חמשין תרעין
דנהורין סגיאין חמשין אינון לקבליהון מ"ט פנים טהור
מ"ט פנים טמא באורייתא אשתאר חד והאי חד אתנהיר
בכלא וההוא דאבא הוה תלי כד מתחברן כחדא ומתיישבן
במלכא אקרין שפון דמלכא וכנינו כך גזר מלין דקשוט
ופומא בהו תלויא פתיחותא דפומא מאי פומא אלא דעת
גניו כפומא דמלכא דאק' ת"ת פשיטות דתפארת רכל אורין
וכל גוונין אתאחדן ביה דכתיב וכדעת חדרים ומלאו וההוא
דעת הוא גניו באימא ומלויא כל ארין ואכסדראין
וכד אתער נהירו דביה ונפיק כדין אקרי פה ה' ושפון דאינון
תרין נהורין מאבא ומאימא בשעתא דאתערען בההוא נהירו
דדעת מתחברן כחדא ומלין אתגורו בקשוט כחכמה בתבונה
וכדעת וכדין כל מלין דקב"ה באלין אתגורו נהרין תלת אלין
ועיילין בנו לנו ואתעטרו בחד וכד מתחברן בעטורא חד כדין
(ס"א) וכד מתחברן תלת אלין בעטורא חד ועיילין בנו לנו
ואתעטרו בחד כדין אקרין חכו ממתקים ואינון חיק דמלכא
ואקרין מתיקא דמלכא ועל האי כתיב טעמו וראו כי טוב
ה'

ה' ובהאי חיד תליין כל אינון שליטין והורמניו דמלכא דכתיב
 וברוח פיו כל נבאס . כהאי חיד שלימותא דכלא אשתכח ובנין כך
 כל אחיון דאינון כהאי אתר שלימותא אשתויה כהו **אחה"ע**
א נהירו דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין **ח**
 נהירו דחכמתא דלא אשתכח ולא אטרבך דכתיב לא ידע אנוש ערכא
ה נהירו דאימא דנאיר ונגיד וכפיק ומסקי לכלא וינקה לבנין
 עד דמטי ההוא רבות ומלי לדויק ואיסו אשתקט בנוקבא
 תתאס ואתברכא מניה ולא מתפרשין דא מן דא חור מנו
 סומק דכתיב הר המר גבעת הלבונה **ע** נהירו דע' ענפין
 דאתזו מהאי רוחא דנפיק מן פומא כדן **ע** שמהן דקב"ה
 לקבליהון בארעא כל הנפש לבית יעקב הבאה מזרומה שבעים
 דהא יעקב אינכא בארעא ואינון ע' נפש ע' ענפין . מהלין
 איתוון נהירין ארבע אחרנין מא' נהיר גימ"ל דאיכו אגר טב
 לדויקויה דאקרי גמול וע"ד כתיב אז תעננ על ה' . מח'
 נהיר יו"ד דהוא חכמה כלא אשתים ביו"ד דאיכו סתימא מכל
 סטרוי ובנין כך לא אשתכח דכתיב ולא תמלא בארץ החיים
 מה' נהיר כ"ף דאיכו נהירו ומשח רבות דאתקמ מאימא להסוה
 אתר דאתקרי קרן ואתקרי קרן היובל ורה מלכות דוד ובנין
 כך לית משיחא אלא ברזא דכ"ף . ק' מע' נהיר ק' כמה דע'
 שבעין כך ק' מאה דאינון שלימו וקאי הוא ובנין כך בהאי
 חיד שלימו דכלא (ד"א שלמא דכלא) וכל מאן דידע רוא דא
 ואזדהר ביה זכאה חולקיה . גופא דמלכא אשתפוטא דתפארת
 דגווינ ביה מתחברן . דרועין דמלכא נהירו דחסד וגבורה .
 ובנין כך ימין ושמאל . מעוי ברעת אשתקנ עיול כרישא
 אשתקנן ואשתפוט לגו . ובנו גופא שוקין אשתאחדן בתרין ואינון
 תרין נהורין ממס תרין שוקין ותרין כליין כלא (ס"א תליין ומתחברן .
 מתחברן באתר חד דתמן אשתכח כל רבות וכל משחא דגופא .
 ומתמן שריון כל ההוא רבות לאתר דאתקרי יסוד עולם . יסוד
 מההוא אתר דאקרי עולם . ומאן איכו נכח והוד ועל כן ה'
 נבאות שמו בריך הוא ובריק שמה לעלם ולעלמי עלמין . כל
 הכי תקונין איתין לאשתכרא בחד עד דכל רבות קדשא כטיל
 כלא האי יסוד ואשדו לנוקבא ומתברכא מניה . אימתי מתברכא
 מניה בשעתא דאשתקנו דנין דלתתא . וכד דינין מתתקנין
 לתתא

לתתא מתתקנין לעילא וכל תקונין דמלכא כדוותא בשלימו
 דאינון שמה קדישא והוא כלא חד . וכדין הוא שארי בנווייהו
 דכתיב אלהים נכב בעדת אל בקרב אלהים ישפט . וכד דינין
 לא מתתקנין לתתא כביכול הכי לעילא דכל תקונין לא מתושרן
 הכי דהא אימא אשתלקת מעל בנין ובנין לא ינקי דהא יסוד
 לא אשרי בנוקבא וכל דינין מתערין וחויא תקיפא שלטא
 כביכול תקוני מלכא על דינא אשתלקו דנין דהאי נוקבא לא
 מתברכא ודויק לא כטיל וחויא תקיפא שלטא ווי לעלמא
 דינקה מנייהו . אמר רבי אלעזר כל הכי תקונין אבא גלילון
 בגין דלא יעול בכסופא לעלמא דאתי . השתא אמאי אלטריכו
 לאתגלחא . אמר ליה רבי אבא ההוא דאנא כתבנא מבולגנא
 קדישא אמנא (כתבוהו) לגבי חבריא דהא אינון ירעין מלין
 והא אלטריק למנדע דכתיב וידעתם כי אני ה' . וכתיב וידעו
 כי אני ה' בנין דאתיישבן מלין בלבנא . ומכאן ולהלאה סתימין
 מלין בגוון . זכאה חולקנא כהאי עלמא ובעלמא דאתי דהא
 עד כען בוטנא קדישא אשתער במלין דבגוון . תא חוי אנא
 חזינא ליה כאלמא ושאינכא קמיה דרבי שמעון הא אולופנא
 קמיה דמר י' דאיכו חכמה והכי הוא ודאי ה' אמאי איכו
 בינה . אמר לי תא חזי הא כתיב ונחר יולא מעדן להשקות
 את הגן . מאן הוא נחר דיולא מעדן דא בינה . ובנין כך
 ההוא נחר י' סתים בגויה ויו"ד פשיט נהרא דא מכל סטרוי
 ודא היא ה' בנין כך הוא י' לבתר אפיקת בן תחותא דאיכו
 ו' בגוונא דא **ה** . לבתר אולידת ואפיקת האי בן ושויא לקמה
 ובנין כך ה"ו דהא ו' לקמה יתיב לינקה ליה . ועל כך תנין
 במתניתא דילן ה' ד' הות מדאתחבר דכורא עמה אשתכרת
 מחד בן ואקרי ה' . לבתר אולידת ואפיקת ו' ההוא בן וקאים
 לקמה . ועל האי כתיב ונחר יולא מעדן מניה נפיק ודאי
 להשקות את הגן לינקה ליה . הוינא אסוד בודים (כ"א ביה)
 ונשיק בידוי . אלא בהאי עדונא אשתכרנא ככי וחייד והוו
 תלתא יומין דלא אכילנא מידי חד מחדוותא וחד דלא זכינא
 למחמני ליה זמנא אחרא . ועס כל דא ביה אשתקרנא תדירא .
 דהא כד נהירא לי שמעתתא חמינא דיוקניה דאתמר קמאי .
 זכאין אינון דויקויה בעלמא דין ובעלמא דאתי עליוכו כתיב
 אך דרוקים וודו לשמך ישכו ישרים את פניך :

(שם דף קלה ע"א) וזאת התרומה אשר תקחו מאתם . ואי
 תימא אי הכי אשר תקחו מאתו מבעי
 ליה מאי מאתם . מאת תרין שמהן (כ"א דרגין) אליו . תו
 רב ייבא סבא אמר מאתם נאת ה' דאיהו רזא דעלמא עלאה
 אתר מדוריה דהאי טריק דאיהו אתעטר מאת ה' ומתמן טעול
 חיין לאתונא לעלמין כלהו וכלא מלה חדא רזא לחכימין
 אתיהיבת זכאה חולקיהון . דאף על גב דאינון טעלין לה
 (הכא) לא יכלין לנטלא לה אלא ברשו דבעלה וברעו דיליה
 ולמעבד פולחנא דרחימו לגביה וכדין ברחימו דיליה תקחו
 את תרומתי . וכל דא באינון פולחני דללותא ותקונא וקדורא
 דישראל מקדיין בכל יומא . ד"א מאתם מכללא דשית
 סטריין עלאין וכלא חד . (ד"א) מאתם מאינון זמני ושכתי
 וכלא רזא חדא . זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן וחולעת
 שני . זהב ברזא דיומא דראש השנה דאיהו יומא דזקב יומא
 דינא ושלתא ההוא סטרא כד"א מלפון זהב יאתה . וכסף דא
 יום הכפורים דמתלבנן חוכיהון דישראל בתלגא כד"א אס יהיו
 חטאיכם כשניס כשלב ילבינו . וכתוב כי ביום הזה יכפר
 עליכם לטהר אתכם . ונחשת . יומי דקרבינן דחג דאינון
 רתיבי דעמין עכו"ם ואינון אקרין רזא דהרי נחשת . ובגין
 כך מתמעטין בכל יומא ואזלין . ותכלת . דא פסח שולטנו
 דרזא דמקימנותא רזא דגוונא תכלא . ובגין דהיא תכלא לא
 שלטא עד דשניאת וקטילת כל בוכרי דמזרחי כד"א ועבר ה'
 לכנף את מזרים . בגין כך כל גוונין טבין בחלמא בר מן
 תכלא . וארגמן דא שבעות רזא דארנונא דתורה שבכתב
 דאתיהיבת ביה כלילא מתרין סטריין מימינא ומשמאלא כד"א
 מימינו אש דת למו ודא איהו ארגמן . ותולעת שני דא איהו
 ט"ו באב דבנות ישראל הוו נפקי במאני מלת כד"א האמונים
 עליו תולע . עד הכא שית סטריין מכאן ולהלאה רזא די ימי
 תשובה . ושש ועוים . ועורות אילים מאדמים . ועורות תחשים .
 ועלי שטים . ושמן למאור . ובשמים לשמן המשחה . ולקטרת
 הקמים . ואבני שסם . ואבני מלואים . עד הכא תשעה לקבל
 תשעה יומין ויום הכפורים אשלים לעשרה . ומכל אליו אכן
 נטלין תרומת ה' בכל זמנא וזמנא בגין לאשראה עלן . בר"ה
 אכן נטלין תרומת ה' ואיהו רזא דר"ה דאתיא מסטרא דזהב .
 ביום

ביום הכפורים אכן נטלין לה ואיהו יום הכפורים דירתא ברתא
 לאימא . בסכות אכן נטלין לה ואיהו סוכה סוככת ואנינת
 עלן וכתוב ביום השמיני עזרת תהיה לכם ודא איהו תרומת
 ה' . בפסח אוף הכי אכן נטלין לה ואיהו פסח והא אוקימנא
 רזא דגוון דהקורא תכלא . בשבעות אכן נטלין לה ואיהו שתי
 הלחם וכתוב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר ואכן
 נטלין מתורה שבכתב תורה שבעל פה ט"ו באב איהו קיימא
 כחדה על בנות ישראל . כל שאר יומין אינון לתקונא דיליה .
 וע"ד אשר תקחו מאתם כתיב . כגוונא דאינון מתייחדין
 לעילא באחד אוף הכי איהו אתייחדת לתתא ברזא דאחד
 למהו עמהון לעילא חד לקבל חד . קב"ה אחר לעילא לא
 יתיב על כורסיא דיקריה עד דאיהו אתעבדת ברזא דאחד
 כגוונא דיליה למהו אחר באחד והא אוקימנא רזא דיני' אחר
 ושמו אחר . רזא דשבת איהו שבת דאתאחדת ברזא דא"ת
 למשרי עלה רזא דאחד . ללותא דמעלי שבתא דהא אתאחדת
 כורסיוא יקירא קדישא ברזא דאחד ואתתקנת למשרי עלה מלכא
 קדישא עלאה . כד עייל שבתא איהו אתייחדת ואתפרשת
 מסטרא אחרא וכל דינין מתעברין מינה ואיהו אשתארת ביחודה
 דנקיורו קדישא ואתעטרת בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא
 וכל שולטני רוגזין ומארי דינא כלהו ערקין (ד"א ואתעברו
 מינה ולית שולטנו אחרא בכלהו עלמין ואנפשא נהירין . בנהירו
 עלאה ואתעטרת לתתא בעמא קדישא וכלהו מתעטרין בשמתין
 חדתיין . כדון שירותא דללותא לברכא לה בחדה בנהירו דאנפין
 ולומר ברכו את ה' המבורך . את ה' דייקא בגין למפתח לגבה
 בכרכה . ואסיר לעמא קדישא למפתח לגבה בפסוקא דינא
 כגון והוא רחום וגו' בגין דהא אתפרשת מרזא דט"א . וכל
 מארי דדינון אתפרשו ואתעברו מניה . מאן דאתער האי
 לתתא גרים לאתערה הכי לעילא . וכורסיא קדישא לא יכלא
 לאתעטרה בעטרא דקדושה דכל זמנא דמתערי לתתא אינון
 מאריהון דדינא דהוו מתעברין והוו אזלי כלהו לאתטמרא גו
 נוקבא דעפרא דתקומא רבא כלהו תייבין לאשראה ברוכתייהו
 (ס"א ואתרחקת) ואתרחקת בהו אתר קדישא דבעאת נייחא .
 ולא תימא דדא איהו בלחודוי אלא לית אתערוותא לעילא
 לאתערא עד דישראל מתערי לתתא כמה דאוקימנא דכתיב
 בכסף

בכסה ליום חגנו . ליום חג לא כתוב אלא ליום חגנו . ועל
דה אסיר לעמא קדישא דקא מתעטרין בעטרין קדישין דנשמתין
בגין לאתערה נייחא דאינון יתערו דניחא אלא כלהו ברעו
ורחמו סגי דיהערו ברכאן עילא וקתא כחדא . ברכו את
את ה' . את דייקא בדקאמרן דה שבת דמעלי שבתא . ברוך
ה' המבורך דאפיקו דברכאן ממקורא דחיי ואתר דפיק מניה
כל שקיו לאשקאה לכלא . ובגין דאיהו מקורא ברזא דאת
קיימא קרינן ליה המבורך איהו מבושא דבירא וביון דמטו
תמן הא ודאי בירא אתמליא דה פסקין מימיו לעלמין . ועל
דה לא אמרין ברוך את ה' המבורך אלא ברוך ה' דאלמלא
לא מטי התם נביעו ממקורא עלאה לא אתמלייא בירא כלל
ועל דה המבורך אמאי איהו המבורך . בגין דאיהו השלים
ואשקי לעולם ועד . עולם ועד דה איהו שבת דמעלי שבתא
ואנן תקעין ברכאן באתר דאקרי מבורך וביון דמטאן התם
כלהו לעולם ועד ודה איהו ברוך ה' המבורך . עד הכא מטון
ברכאן מעלמא עלאה וכלהו לעולם ועד לאתברכא ולאשקאה
ולמקוי שלים כדקא יאות מליא מכל סטריין . ברוך דה מקורא
עלאה דכל ברכן נפקין מניה . וכד סוקרא השלים קרינן לה
הכי לגבי תתאי אכל ברוך מקורא עלאה כדקאמרן . ה' דה
אמעיו דכל סטריין עלאין . המבורך דה שלמא דביתא מבושא
דבירא לאשלמא ולאשקאה כלא . לעולם ועד דה עלמא תתאה
דאטריק לאתברכא . ומשחא ורבו דברוך ה' והמבורך כלא
איהו לעולם ועד . (מבורך כד"א בן פרה) ועל דה ברכה
דה אטריכו כל עמא לברכא ובמעלי שבתא ברעו דלכא
ובחדוה בעי למשרי בשרותא בברכא דה לאתברכא האי שבת
דמעלי שבתא (ס"א ברכו) כד שרין ישראל לברכא קלא אזלא
בכלהו רקיעין דמתקדשי בקדושא דמעלי שבתא . זכאין אתון
עמא קדישא דאתון מברכי ומקדשי לתתא בגין דיתברכו
ויתקדשו לעילא כמה משריין עלאין קדישין זכאין אינון בהאי
עלמא וזכאין אינון בעלמא דאתי ולא מברכי ישראל ברכה
דה עד דמתעטרין בעטרין דנשמתין קדישין כדקאמרן . זכאין
עמא דזכי לון בעלמא דין למזכי לון לעלמא דאתי . בהאי
ליליא שמושא דחכימין באלין נשמתין קדישין דמתעטרין בהו
ואע"ג דהא אוקימנא וכלא חד . ובכל אתר דתשכח לחכימין
בהאי

בהאי מלה כסטרא דה ולזמנין כסטרא דה כלא איהו חד וקני
מלי הא אוקימנא . אכל בזמנא דה דמתעטרין כלהו כנשמתין
ורוחין חדתין יתירין קדישין כדון איהו זמנא דשמושא דלהון
בגין דליהו נגידו להקורא שמושא כנגידו דקדושה בנייחא עלאה
ויפקון בנייהו קדישין כדקא חוי רזא דה לחכימין אתייקובת .
כשעתא דאתפלג ליליא כליליא דה קב"ה בעי לאכללא כגנתא
דלעילא . ורזא דה ביומי דחול דה קב"ה עאל כגנתא דערן
דלתתא לאשתעשא עם דייקיא דשראן תמן . וכשבת בהקורא
ליליא דשבתא קב"ה עאל כגנתא דלעילא ברזא דמקורא עלאה
בגין דביומי דחול כל נשמתין דדריקייא כלהו כגנתא די בארעא
שריין . וכד אתקדש יומא במעלי שבתא כל אינון משריין
דמלאכין קדישין די ממנן גו גנתא דלתתא כלהו סלקין להני
נשמתין דשריין גו גנתא דלתתא ולאעלא לגבי הקורא קיעשא
דקיימא על גנתא ומתמן אזרמנו רתיכין קדישין דסחראן כורסי
יקרא דמלכא וסלקין לון לכל אינון נשמתין כגנתא דלעילא .
כיון דאלין רוחין סלקין כדון רוחין אחרין קדישין נחתין לאתעטרא
בהו עמא קדישא . אלין סלקין ואלין נחתין . ואי תימא הא
גנתא דבארעא ביומא דשבתא יתבא בריקנייא כלא נשמתין
דדריקייא . לאו הכי . אלא נשמתין אזלין ונשמתין אתיין נשמתין
סלקין ונשמתין נחתין . נשמתין אזלין מגו גנתא ונשמתין
אתיין לגו גנתא . כל אינון נשמתין דדריקייא דמתלבנן ביומי
דחול ועד לא אעלו לגו גנתא כשעתא דאלין נפקין אלין
עאלין וגנתא לא אשתאר בריקניא ברזא דלחם הפנים ביום
הלקחו . ואי תימא כד אהדרו ביומי דחול (כ"א כמה) כמה
אתמשכן דוכתי לארכא ופותיא ורומא כגנתא ולא אתידע
כגוונא דרזא דארץ הטבי דהוא אתמשך לכל סטריין ולא אתידע .
כגוונא דטבי דכל מה דאתרבי משכיה אתרבי לכל סטר ולא
אתידע ואית כמה נשמתין דביון וסלקין תו לא נחתין נשמתין
סלקין ונשמתין נחתין לאתעטר' בהו עמ' קדישא . ובמעלי
שבתא גלגולא דנשמתין איהו אלין אזלין ואלין אתיין . אלין
סלקין ואלין נחתין . מאן חמי כמה רתיכין קדישין די משטטי
לכאן ולכאן . כלהו בחדוה כלהו ברעו באלין נשמתין לאעטרא
לעמא קדישא לאעטרא לכמה דדיקייא כגנתא דערן לתתא
עד שעתא דכרוזא קאים וקארי מקורש . כדון נייחא שכיח
ושכיכו

ושכיבו לכלא * וחייבי ניהנס כלהו משתכחי בדוכתוייהו ואית
לון כייחא וכשמתיין כלהו מתעטרן אלין לעילא ואלין לתתא *
זכא עמא דקולקא דא להון * כפלגות ליליא דמעלי שבתא
דחבימין מתערי לשמושא דלהון ההוא רוחא עלאה דמתעטרן
ביה כד יומא אתקדש בשעתא דאינון ניימי בערסייהו וכשמתיין
אחרנין דלהון בעא לסלקא למחמי ביקרא דמלכא כדון ההוא
רוח עלאה דנחית במעלי שבתא כטיל ההוא נשמתא וסלקין
לעילא ואתסחיא נשמתא אחרא כבוסמין דנכתא דערן ותמן
חמי מה דחמי וכד נכתא לאשראה בדוכתאה כפלגות ליליא
ההוא נשמתא תבאת לדוכתאה * ובעי לאינון חבימין לומר חד
פסוקא דאתערותא דההוא רוחא עלאה קדישא דעטרא דשבתא
כגון רוח ה' אלהים עלי וען משח ה' אותי לבשר ענוים וגו'
בלכתם ולכו ובעמדם יעמודו ובהנשאם מעל הארץ וגו' אל
אשר יהיה שמה קרום ללכת ולכו וגו' בנין דמתעטרן בההוא
רוחא באתערותא דלהון כחדוה דשמושא ויהא כגידו דההוא
רוח עלאה דשבתא בההוא שמושא דמזוה * רב המנונא סבא
כד הוה סליק מנהרא במעלי שבתא הוה יתיב רנעא חדא
וזקיף עיניו והוה חדי והוה אמר דהוה יתיב למחמי חדוה
דמלאכי עלאי * אלין סלקין ואלין נחתיין ובכל מעלי שבתא
יתיב בר נש בעולם הנשמות * זכאה איהו מאן דידע ברזין
דמאריה * כד נהיר יומא ביומא דשבתא סליקו דחדוה סליק
בכלהו עלמין כנייחא כחדוה כדון השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע * מאן שמים אלין שמים דשמא
עלאה אתחוי בהו דשמא קדישא אתרשים בהו * מספרים מאי
מספרים אי תימא כמאן דמשתעי ספור דברים לאו הכי * אלא
דנהרין ונלויין כנלוי דנהורא עלאה וסלקין בשמא דכליל
בנהירו דשלימו עלאה ומאן איהו ספור דנלוי בנהירו דשלימו
דספר עלאה וכגון כך סלקין בשמא שלים ונהרין בנהירו שלים
ונלוי כנלוי שלים * אינהו מנלוי ונהרי בנהרמיייהו מנו נהירו
דנלוי דספר עלאה ונלוי ונהרי לכל סטר וסטר (כ"א לכל
כבוד וכבוד) דמתדבקן ביה דהא מנייהו מההוא ספירו ונהירו
נהיר כל עזקא ועזקא ונלוי כנלוי * בנין דבהאי יומא מתעטרן
שמים וסלקין בשמא קדישא יתיר משאר יומין * ומעשה ידיו
ההוא טלא עלאה דנהיר מכל סטריין גניזין דאיהו מעשה ידיו
ותקוה

ותקוה דיליה דמתתקנא ביומא דא מכל שאר יומין * מגיד
הרקיע * מאי מגיד משיך ונגיד לתתא מרישא דמלכא מלוא
מכל סטרוי * הרקיע ההוא רקיע דאיהו מבועא דכורא * ודא
איהו ההוא נהר דנפיק מערן ודא איהו דנגיד ומשיך לתתא
כגידו דטלא עלאה דנהיר ונלוי כנלוי מכל סטריין ודא רקיע
אנגיד ליה במשיכו דרומיו ותואובתא לאשקאה שקיו דחדוה
למעלי שבתא * וכד נגיד ומשיך ההוא טלא דבדולחא כלא
(נגיד) מלוא ושלים באתווי קדישין ככל אינון שכלין קדישין *
כיון דכלא אתחבר ביה אתעביד ביה אורחא לאשקאה ולברכא
לתתא * יום ליום יומא ליומא ועזקא לעזקא * השתא משתעי
קרא באורח פרט היך שמים מספרים ומתקנין כספירו
וכנלוי עלאה להאי כבוד * והיך נגיד ומשיך ההוא רקיעא
כגידו דטלא עלאה ואמר יום ליום יביע אומר * יומא ניומא
דרגא לדרגא (ס"א אוחו) יחוו לאתכללא דא ברא ולאתנהרא
דא מן דא מההוא ספירו דמנלוי ומנהרי שמים להאי כבוד *
יביע כד"א מבע אתעביד וגו' אוחו לאנהרא דא מן דא
ולאתנללא דא מן דא מההוא ספירו ונלוי * אמ"ר כללא
דאתוון ושכלין דנפקין מאבא ואימא וההוא רישא דנפיק מניהו
דאיהו ברא בוכרא אל"ף אבא וכד איהו סליק ונחית אתחברת
מ' בקדי א' ואיהו (ס"א) אס ר' רישא בוכרא * כד מתחברן
אתוון כלהו אמר דא נהירו דאבא ואימא וברא בוכרא ונהרין
דא ברא כבוכרא חדא שלטא ביומא דשבתא * ועל דא כלא
אתכליל דא ברא בנין למקוי חד * ובנין כך אוחו דא ברא
ההוא אמר שליטו עלאה למקוי כלא חד * וכד כל האי אתנגיד
ואתמשך להאי רקיע כדון איהו אשקי ואנהיר לתתא להאי
כבוד אל למעבד תולדין בדיוקנא דאינון שמים דנהרין לההוא
כבוד אל (ודא הוה דכתיב) ולילה ללילה יחוס דעת רתיבין
דילה (דא לרא) דאינון גופא דכרסייה וכלהו אקרין לילות
כד"א אף לילות יסרוני כלותי * רתיבא עלאה אתקרי ימס
יום ליום * רתיבא תתאה אקרי לילות לילה ללילה * יחוס
דעת יחוס * יחוס תולדין (כ"א באינון) דאינון שמים * ואי
תומא יחוס לאו איהו תא חוי כתיב ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי היא היתה אס כל חי * חוס ותיב במלה חדא
סלקין * ועל דאסתלק י' ועייל ו' דאיהו כדקא יאות דהא ו'
איהו

איהו חיינ ודאי . ועל דא חוה וחיה י' (ס"א זעירא נטלא)
נטלא חיינ מן ו' . אופ הכא יחיה . דעת דא איהו רזא
דשמים . מה שמים שית סטרינ אופ הכא שית סטרינ באינון
תולדין דקא יחיה כגוונא דיליה ועל דא יוס ליוס אתכליל
בדרגא עלאה אומ"ר . ולילה ללילה ברזא דדכורא דקא נהיר
דאיהו (כ"א שמים) שמים דעת ובגין דקאי אומר רזא עלאה
איהו ולא כשאר אמירן אהדר קרא עליה ואמר אין אמר ואין
דברים כשאר אמירן דעלמא . אלא האי אמר רזא עלאה
איהו בדרגין עלאין לית תמן אמירן ודברים ולא אשתמעו
כאשר דרגין דאינון רזא דמהימנותא דאינון קלא דמשתמע
אבל הני לא אשתמעו לעלמין והיינו דכתיב בלי נשמע קולם .
אבל בכל הארץ ולא קום . אף על גב דאינון טמירין עלאין
דלא איתידעו לעלמין נגידו ומשיכו דלהון אשתמשך ואתנגיד
לתתא . ובגין ההוא משיכו אית לן מהימנותא שלימתא בהאי
עלמא וכל בני עלמא משתעו רזא דמהימנותא דקב"ה באינון
דרגין כאילו אתגלוין ולא הוו טמירין וגניזין והיינו ובקפא
תכל מליקס מרישא דעלמא עד סייפי עלמא משתעאן אינון
חכימי לבא באינון דרגין גניזין אף על גב דלא איתידעו .
אבל כמה אשתמודען בגין דלשמע שם אהל בהם . בגין
שמשא קדישא דאיהו משכנא מאינון דרגין עלאין קדישין ואיהו
נהורא דנטיל כל נהורין גניזין וההוא משיכו דלהון ובגינה אסתוי
מהימנותא בכל עלמא . מאן דנטיל לשמשא כמאן דנטיל
לכלהו דרגין . בגין דשמשא איהו אהל דאתכליל בהון ונטיל
כלא ואיהו נהיר בכל אינון גווי נהורין לתתא . ועל דא
והוא כחתן יולא מחופתו בנהירו ונלוו דכל נהורין גניזין
דכלהו בתואובתא ברעותא שלים יהבי ליה רעותייקו ונהירו
דלהון כמה דלחתן אית רעו ותואובתא דכלה (כ"א דכלהו)
למיקב לה כבזבז ומתנן . ועל דא והוא כחתן יולא מחופתו .
מאן חופתו . דא עדן . ורזא דא וסאר יולא מעדן . עדן דא
איהו חופה דתפיה על כלא . ישיב כגבור . ישיב מסטרא
דאור קדמאה דלא אשתכח ביה דינא כלל . כגבור מסטרא
דגבורה . ואע"ג דגבורה איהו דינא שלים כגבור כתיב ולא
גבור בגין דאמתיק דינא כחסד ונטיל כלא כחדא בתואובתא
ורעותא שלים ועל דא לרוץ אורח כמה דאתמר הנותן בים

דרך . לאשקאה ולאשלמא נהירו דקיהרא ככל סטרינ ולמפתח
בה אורח לאהקרא לתתא . מקפא השמים מולאו מסייפי . לין
שמים עלאין דקאמרן איהו אפיק בגין דבקיומא דנופא איהו
אפיק ובקווא אתר אשתמודע בין דכר לנוקבא . ודא הוא
דכתיב ולמקפה השמים ועד קפה השמים קפה השמים דא
עלמא עלאה . ולמקפה השמים דא (מלכא ד) שלמא דיליה .
כמה דקאי נטיל כל נהורין וכלהו ביה . אופ הכי האי נטיל
כל נהורין וכלהו ביה ואיהו כפיק מקפא השמים . ותקופתו
דקיהרא ככל אינון סטרינ (כ"א ספירן) קדישין דאתחזון לאתנהרא
ולאשתקאה ולגלגלא מניה . ואין נסתר לית מאן דאתתפיה
מההוא נהירו דא לכלהו אנהיר בכללא חדא לכל חד וחד
כמה דאתחזי ליה . וכד כלהו אשתלימו ואתנהירו מגו שמשא
כדין סיהרא מתעטרה בגוונא דאימא עלאה שלימא בחמשין
תרעין ודא איהו דכתיב תורת ה' תמימה דהא כדין איהו (שלימא)
תמימה מכל סטרינ ברזא דחמש דרגין כגוונא דאימא עלאה
דאינון חמש רזא דחמשין . ובגווי כך איהו איתא בחמש חמש
תיבין לאשלמא לרזא דחמשין . תורת ה' תמימה משיבת נפש
הא חמש . עדות ה' נאמנה מחכימת פתי הא חמש . פקודי
ה' ישרים משמחי לב הא חמש . מלות ה' ברה מאירת עינים
הא חמש . יראת ה' טהורה עומדת לעד הא חמש . משפטי
ה' אמת נדקו יחדו הא חמש . וכלהו איתין בחמש חמש
לאתכללא כגוונא דאימא עלאה ועל דא יהו"ה שית זמנין
לקבל שית סטרינ עלאין דאינון רזא דשמא עלאה (כ"א דשמים
(עלאין) ועל דא סיהרא אשתליא ואשתלים בסדורא עלאה כדקא
יאות ודא איהו ביומא דשכתא דכלא אשתלים כדקא יאות ברזא
דשכתא עילא ותתא . וע"ד ביומא דא אתוסף נהירו בכלא
כדקאמרן שמים נטלי ממקורא דחיי בקדמיותא ואינון מנהרי
ומתקי לכבוד עלאה מרזא דספר עלאה אבא דכלא . ומרזא
דספרכאימא עלאה . ואיהו מרזא דספור ובגין כך מספירים
כדקאמרן . ברזא . דתלת שמהן אלני דשלטין ביומא
דשכתא על כל שאר יומין . ובג"כ תושבכתא דא קאמר דוד
ברוח קדשא על נהירו ונלוו ושלטנו (ס"א ושלטנו) דיומא
דשכתא על כל שאר יומין (ס"א אותיקונא דיליה דאתקן ביומא
דא מכל שאר יומין בגין רזא דשמא עלאה דקא נהיר כנהירו

וכלוץ כנטינו ואשתלים בשלימו עילה ותתא . וכדין תורת ה' תמימה שבת דמעלי שבתא (ס"א רזא דשמור כבוד לילה דקא היא תורת ה' תמימה תורה שבע"פ משה קבל הורה מסיני והא אתערו על תורה שבע"פ דאילו תורה שכתב הא כתיב ויטו משה את הלויס וגו' לקוח את ספר התורה . ורזא ללווי אתחזי להאי דאחיד בשמשא ומלכא דאתיה מניה משה נהיר לישראל מ' שנין שמשא ביומוי ותורת ה' דא מעלי שבתא) ברזא חדה כדקאמרן ואתקינן (ס"א אנשי כנסת הגדולה סידורה דתושבכתא) חבוייא שירותא דתושבכתא מאינון תושבכתא דרוד מרזא דא השמים דאיהו נטיל כרישא ונקיר לכל שאר . ולבחר ההוא נהר דנפיק מעדן ורזא איהו רזא רנו גריקיס בה' . בגין דהאי נהר כניש ונטיל כלא מרזא דשמיא ברזא עלאה ומקורא דחיי כלא כדקא יאות ביומא דא ושמשא אתקין לאתהרא כדקא יאות ביומא דא . ולבחר סיקרא דקא מתפרשת מסטרא אחרא ביומא דא בגין לאתהרא מן שמשא ורזא איהו לדוד בשנתו את טעמו וגו' . ולבחר דאתפרשת מיניה הא אתחברת בשמשא ותושבכתא דא ככ"ב אתוון דאעיל בה שמשא כסיקרא . ותושבכתא דא פרישו וסיקרא מסטרא אחרא ותושבכתא דכ"ב אתוון כנהירו דשמשא ולבחר אתחברותא וסליקו דמטרוניתא עם בעלה . ורזא איהו תפלה למשה איש האלהים . אתחברותא ואתדבקותא דאתתא בבעלה לפרשא ימינא ושמאלא לקבלא לה ולמהוי כהרה בחבור' חדה (למהוי חד ברזא חד . וכל אלין שמים מספריס לון ומתקנין לון . מכאן ולהלאה תושבכתא אחרינין דחרה ותיאובתא שלימתא . אבל הני אינון תקונא שלימתא עלאה ברזא דשמה קדישא כדקא יאות ותושבכתא אלין אתקינן בתקונא דשבתא דאיהו סליק ואתעטר בעטרוי כדקא יאות וסלקין ברזא דשמה קדישא למהוי חד ברזא דכבוד אל דשמים מספריס ליה וזהרין ליה כדקאמרן) . ורזא איהו :

מזמור שירו לה' שיר חדש תושבכתא דא הא אוקימנא . אבל אף על גב דאתערנא ביה אתערו דחבוייא דקא אתערו שפיר איהו דהנהו פרות עלות כד הו נטלי ארונא אתערו בהאי תושבכתא כד"א וישרנה הפרות כדרך . ומה שירה הו אמרי מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה . רזא דא איהו כגונא דלעילא . כשעתא דאינון חיות נטלי

נטלי (ארונא) כרסייא לארמא ליה לעילא אינון אמרי תושבכתא דא . ואי תימא אמאי כתיב הכא חדש וזא תדיר קאמרי תושבכתא דא . אלא ודאי חדש איהו וחדש לא אקרי אלא באתחדותא דסיקרא כד אתנקורת מן שמשא כדן איהו חדש ורזא איהו שיר חדש . הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו . הא אתערותא דיימינא ושמאלא לקבלא לה ותושבכתא דא כדנטלי ארונא קא משבחן לה כד סלקין לבית שמש וכלא ברזא חד סלקין בגין דשבת איהו סליקו דכורסייא לסלקא לעילא תקונא דתושבכתא דא בשבת אלין תושבכתא כלהו אתקינן בשבת לשבתא ליה עמא יחידא בעלמא :

(ח"ג דף י' ע"ב) תאנא בספרא דתנוך כשעתא דאחויאו ליה חכמתא דרזין עלאין וחמא אילנא דגנתא דערן אחויי ליה חכמתא ברזא עלאה וחמא דכלהו עלמינן הו מתקשראן דא ברא שאיל לון על מה קיימינן אמרו ליה על * קיימי כלהו ומניה אתבניאו ואשתלשלו (כ"א אתחבויאו ואשתכללו) דכתיב כלס בחכמה עשית וחמא דכלהו מזרעזעי מדחילו דמאריהון ועל שמיא אתקרין כלהו ובספרא דשלמה מלכא אמר מטון די בקטפורה דתלתא דכילין בקיטפא דגופיה חד דחילו (ס"א שלימו) דכלא חד סתים שבילין חד נהר עמיקא לבתר פריט באתוון (דאלפא) ביתא בשכלוליה יו"ד ס"א בניינא דכולא (חד סתים שבילין וחד נהר עמיקא לכל) שלימו דשמה קדישא * רישא דכלא אב לכלא . ו' בן דאוליד ונפק מניה ומניה אשתכח ד' בת מטרוניתא דכל דינין (ס"א דיינין) בידהא אשתכחו טמירה בכלהו עלמינן (ס"א עילאין נפקין ועילאין ותתאין) דעלאין נפקין ותתאין מנה אתזנו הא יו"ד שלימו דכלא ושמה קדישא אשתכלל ביה ואשתכח סתים בגויה . לבתר יו"ד אפיק כלא ושלל כלא בקשורה חדה דא ברא וקא אוקמוה בווינא קדישא * אפיק ההוא נהר דכתיב ביה ונהר יולא מעדן להשקות את הגן (ד"א ל"ג כגונא) דא ה' רזא דבינה והוא אימא עלאה והוא נהר אפיק תרין בנין כמה דאתמר ומנה אתזנו לבתר נפקין תרין בנין וברתא אתזנה מבן דא ו' הא בן האי מלכא דשלמה כלא דיליה רזא דת"ת ולבחר אשתכח ה' דאתזנת מן ו' והא אוקמוה (ס"א לבתר נפקין תרין ברא וברתא ו"ה האי ברא מלכא דשלמה כלא דיליה . והאי ה' ברתא אתזנת

אחזנת מן ו' והא אוקמוס) אשתכח די' עקרא ושרשא ושלטו
 דכלא הה"ד בחכמה יבכה בית' תנן י' שמות אשתכללו ונפקו
 מהאי יו"ד י' דהיא עשיראה דאתון' וכלהו אעיל לון להקוא
 נהר קדישא כד אתעברא ועשרה שמהן כלהו סתימין בחד
 וכלהו סתימין ב' י' כליל לון' אפיק לון הוא אב לכלא' .
 אב לאכהן מניה נפקו (ס"א ובי' יתבין) (ביה עשר תבין) ו"ד
 רמו לעשרה כחשבון אתון' יו"ד כליל לון ו"ד (ס"א יו"ד)
 (ס"א יו"ד) שלימו דכלא' יו"ד דבר ונוקבא דו קרינן לון תרין
 ועל דא דאס דו פרטופין אתברי ואינון פרטופין דבר ונוקבא
 הוו בנונה לעילא ו"ד מעילא לתתא ד"ו מתתא לעילא וכלא
 חד מלה' י' ג' מכלין תליון ביה וע"ד יו"ד כליל ו"ד כמא
 דאתמר והא אוקמוס' ות"ח י' שמאן אינון לקבל י' אתון' .
 ובספרא רבב המנונא סבא תמניה אינון ותרין דרגין לקבל
 ב' רקיעין ומשתניין שמהן עשרה ותשעה ותמניה ושביעאה' .
 קדמאה י"ה בגין די' כליל ה' וה' נפקא מן י' בג"כ חכמה
 י"ה אקרי תנינא **יהוה** דאקרי אלהים בגין דהוא נהר רחמי
 ובגין דדינון מתערי"י' מניה (ס"א ל"ג) (אלהי' ונפקו) אתון'
 דרחמי כתיב ונקוד אלהים ולא אלהים דינא תליתאה אל והוא
 גדולה והוא אקרי האל הגדול רביעאה אלהים דדינן ביה
 אתערן והוא דינא תקיפא' חמישאה יהוה כללא דכל שלימו
 דמהימנותא ודא הוא רחמי בשלימו ודא הוא תפארת' שתיתאה
 ושביעאה זכאות אקרין' תמינאה א"ל חי כד"א כי שס טוה
 ה' את הברכה חיים וגו' ודא לדיק דכל חיים נפקין מתמן
 ואקרי יהוה כד"א ה' לדיק יבאן ודא הוא ו' זעירא דשמא
 קדישא' בגין כך ו"ו ויין תרין' תשיעאה אדני ודא מלכו
 קדישא דדינן נפקין מתמן לעלמא ודא הוא כתר' ברתאה
 דכלהו שמהן ושס אהיה כללא וסתימא דקדמיתא ודא הוא
 כתר' עילאה רישא דכל רישין שמים סתים ולא אתגליא ואתמר'
 ובספרא דאגרתא עשר שמהן כתיבן בנונה אחר' ואנא לא
 תנינא הכי :

רבי אכא פתח עורי לפון ובאי תימן הפיחי נני יולו בשמיו
 ובא דודי לבנו ויאכל פרי מגדיו' עורי לפון אלין
 עולות דנשחטות כלפון בגין דאינון מחשבות כלפוני לבא
 ובאתר

ובאתר דדינא בגין דמתשכה אשתכח כלילא בזמנא דדינא
 אשתכח רוח לפון מנשכא בפלגותא דליליא כד מתערי אנשו
 וכנור דדוד מנגן מאליו ומחשבתן רבני נשא מתערי' ובאי
 תימן אלין שלמים דנשחטין בדרוס בגין דאינון שלמא דכלא' .
 שלמא דעלאי ורתתאי ואלין שלימו דקטרי עלמא' שלימו דכלא
 מקטרא דמהימנותא ושלמים בגין דאינון שלמא דכלא בעלים
 אכלין מנייהו ומתקניין מנייהו דהא שלמא הוא ליה לכל עלמא
 בדרגא חדא' טטאות ואשמות נאכלין לכהני בגין דאינון
 זמינון לכפרא עלייהו ולאעברא טוביהו' ומכל קרבני לא
 חביבין קמי קב"ה כמו שלמים בגין דאשתכח שלמא בעלאי
 ותתאי' ועילא מכלהו קטרת דאינון שלים מכלא ולא איתא
 לא על חטא ולא על אשם ולא על עון אלא על שמחה כד"א
 שמן וקטרת ישמח לב והא אוקמוס' וע"ד קטרת לא מתקרב
 אלא בזמנא דשמן מתקרב הה"ד והקטיר עליו אהרן קטרת
 סמים בבקר בבקר כהיטיבו את הנרות יקטירנה' ובתיב
 ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה בגין דאשתכחו
 שמן וקטרת כחדא' ת"ח שלמים בכלא הוא שלמא' וקטרא
 וקטרוגא לא אתער בעלמא' אכל קטרת קשיר קשירו
 דמהימנותא' רבי אלעזר אמר כלהו עשרה שמהן כתיבי
 ואנן תנינן' קדמאה אהיה דא סתימא עלאה כמאן דאמר אנא
 מאן דאנא ולא אתיידע מאן הוא' לבתר אשר אהיה אלא
 דומין לאתגליא באנון כתרין (אחרנין) דהא בקדמיתא סתים
 ולבתר שרי לאתגלייא עד דמטי לגלויא דשמא (ס"א דשלימו)
 קדישא וכך כתיב במשה אהיה בקדמיתא סתימו דכלא אנא
 הוא מאן דאנא לבתר אשר אהיה אלא זמין לאתגליא' לבתר
 אהיה בתראם ודא כד אמא מתעברא ועדין הוא סתים' אימתי
 אתגליא בזמנא דכתיב לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
 אליהם ה' אלהי אבותיכם וגו' דא שלימו דכלא' והכא הוא
 גלויא וקטרא דשמא קדישא בג"כ קדמאה דכלא אהיה' תנינא
 יה בגין דחכמה אפיק ה' וסתים ביה ולא אתפרשת לעלמין
 מניה והא אוקמוס דכתיב ונשר יולא מעדן כהאי גוונא ד' והכי
 אוליפנא מאבא י' כמה דאתמר לבתר ים רלא מתפרשן לעלמין
 י' אפיק ה' כהאי גוונא ד' קרי י' . והקוא נהר דנפיק מניה
 ואתמשך מניה ולתתא תרין כנין דנפיק מנייהו' מקטרא דאבא
 י'

ו' נפיק בן דהא אחיד ביה כי' ואחיד בההוא נהר . ומסטרד
 דאימא נפקת בת דאיהו נהר תתאה וסאי בן אתמנשך לבתר
 ונפיק מנייהו והוא ו' ודא ירית לאבא ולאמא ואתקשר ביה
 מהימנותא דכלא ומניה אתזנת ברתא מההוא ירותא דאיהו
 ירית . ועל דא בעי למכתב שמא קדישא ו' בקדמיתא קולא
 חד לעילא וקולא חד באמצעיתא וקולא חד לתתא והא אתמר .
 לבתר יק דלא מתפרשן דא מן דא לעלמין כגוונא דא ה' בנין
 דישתכחו תרווייהו בשלימו דכלא אב ואם בן ובת . כגוונא
 דא ו' ה' (ס"א ו"ה) הרי לך כל שלימו דמהימנותא . לבתר
 אתפשט מהימנותא ונפקין תרין בנין מכללא חד בארשייהו .
 בן נפיק מתרווייהו והוא ו' דשמא קדישא בת נפקת מסטרד
 דאמא וקיא ה' בתראה דשמא קדישא ולא אשתלימת אלא עם
 ו' בנין דמניה אתזנת ועל דא בעי למכתב ו' ולבתה' כגוונא
 דא ה' הרי ו' וההוא אתפשטותא דנפיק מניה כגוונא דההוא
 נהר דנפיק מן ו' בנין דמניה אתזנת ו' הרי בן דנפיק מניה
 לתתא . והא מלון אלון אוקוס לון אבא והא אתעררו ואנא בד
 מטינא למלון אלון אימא לון בנין דפקדונא דאבא הכי . והכי
 בעי ב"נ לאזדקרא בשמא קדישא ריכתוב שמא קדישא כגוונא
 דא ודא איהו כדקא חוי ליה ואי לאו לא אקרי שמא קדישא
 ואקרי פנים ומאן דפנים שמא קדישא טב ליה דלא אתכרי .
 תליתאה יהוה דאקרי אלהים כמה דאתמר רחמי ונפיק מניה
 דינא ודא הוא ההוא נהר דנגיד ונפיק מעדן . רביעאה אל
 גדול והא אתמר ודא גדולה . חמישאה אלהים ובכל אתר
 הוא גבורה . שתיתאה יהוה רחמי שלימו דכלא עקרא דכלא
 קשרא די מהימנותא אחיד לכל סטרין ודא תפארת ישראל .
 שביעאה ותמינאה זבאות . וע"ד יהוה קריב ככלא אחיד
 בכל סטרין . לזמנין יי' אלהים . דא קריבין אינון תפארת
 לגבי גבורה . לזמנין יי' זבאות דהא קריבין אינון תפארת
 לגבי נכח והוד דאקרון זבאות והא אתמר דאשתמודען מלי
 נביאי מהימני מפומייהו כד אמרי כה אמר יי' אלהים וכד
 אמרי כה אמר יי' זבאות והו ידעין מאן אתר איתין מלין .
 תשיעאה (כ"א ח"ל) שרי דאמר לעלמא די דהא די ספוקא
 הוא וספוקא לא אתי לעלמא אלא מן זריק דאיהו יקוד עולם
 דאמר לעולם די . עשיראה ארני . דהא דינא דמלכותא דינא
 ודאי

ודאי והאי לאגחא קרבין דמלכא בעלמא ודא גבורה תתאה
 ודא איהו זרק ואלין אינון עשרה שמאן דקב"ה אקרי בהו
 מתקשרין דא כדא ביחודא שלים ואלין אינון כתרין קדישין
 דמלכא והוא אשתמודע בהו ואינון שמיה והוא אינון . וכד
 מתקשרין כלהו כחדא על ריחא דקטרת כדון אקרי קטרת
 קטורה דמתקשרין כחדא . זכאה חולקתון דזדיקייא דידעין
 ארסין דאורייתא וידעין לאשתמודעא ביקרא דמאריהון עליוהו
 כתיב ובאו וראו את כבודי :

(שם דף ט"ז ע"א) רבי אבא הוה יתיב קמיה דר"ש עאל
 רבי אלעזר בריה אמר ר"ש כתיב זריק
 כתמר יפרח וגו' . זריק כתמר מאי כתמר דהא מכל אילני
 עלמא לית דמתעבב לאפרסח כמו תמר דסליק לשבעין שנין
 מ"ט כתמר אלא אע"ג דקרא אסהיד חכרייא כלהו לא בעו
 לגלגא . אבל זריק כתמר יפרח על גלותא דבבל אתמר דהא
 לא תבת שכינתא לאתרהא אלא בסוף שבעין שנין . ה"ד
 כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתכם ודא הוא זריק
 כתמר יפרח דסליק דבר ונוקבא לשבעין שנין זריק דא קב"ה
 ה"ד כי זריק ה' זרקות אהב וכתיב ה' הזריק . וכתיב אמרו
 זריק כי טוב כארו בלבנון ישגא . מהו ארו דא קב"ה דכתיב
 בחור בארוזים (דיתוב על כרסייא דיעקב שלימא) . בלבנון
 ישגא בלבנון ודאי ודא הוא עדן דלעילא דעלית כתיב
 עין לא ראתה אלהים זולתך . והאי ארו בההוא אתר עלאה
 ישגא ודא בגלותא בתראה הוא כהאי ארו דאתעבב לסלקאה
 ומשעתא דסליק עד דקאים בקיומיה הוא יומא ושירותא
 דיומא אחרינא עד דעביד לל כנהורא דיממא . וארו לא סליק
 אלא בעדונא דמיוא כד"א בארוזים עליו מים כך ארו בלבנון
 ישגא . דמתמן נפיק מכוועא ונקרא דמיוא לאשקאה וארו דא
 קב"ה דכתיב בחור בארוזים שתולים בבית ה' לזמנא דמלכא משיחא .
 בחירות אלהינו ופירותו בתחיית המתים . עוד ינוכחן בשיבה
 בההוא יומא דישתכס עלמא חרוב . דשנים ורעננים יהיו לבתר
 דכתיב השמים החדשים והארץ החדשה וכדון ישמח ה' במעשיו
 כתיב וכל כך למע להגיד כי ישר ה' זורי ולא עולתה בו :
 (שם דף רי"ג ע"ב) רבי חייא פתח עדות ביהוסף שמו וגו' .
 הא אוקמוס דאולוף שבעין פתקין ולשון
 הקדש

הקדש יתיר ה"ד שפת לא ידעתי אשמע . אבל מאי עדות .
ת"ח בשעתא דאתתיה דפוטיפר הות אחידה ביה להקוא מלה
הוא יוסף עבד גרמיה כמאן דלא ידע לישנא דילק וכן בכל
יומא עד הקיה שעתא כתיייתא דכתיב ותתפשקו בכגרו מאי
ותתפשקו אלא בני דעבד גרמיה כמאן דלא ידע לישנא ורוח
הקדש נווח לקבליה לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה .
מאי קמ"ל אלא כל מאן דנטיר גרמיה מהאי אתקשר בה
בשכינתא ואחיד בהקוא עדות ומאי הוא ה' דאתוסף ביה .
דכתיב עדות ביהוסף שמו אוף הכא י אתוסף בפנחס על
דקני כהאי :

רבי יוסא פתח על נהרות ככל שס ישכנו גם ככינו בזכרנו
את זיון . את ירושלם תשכח ימינו . מאי בזכרנו את זיון . לב"נ
אשכחך ירושלם תשכח ימינו יאה ושיפירא אתו לסטיון ואוקידו ליה .
דערא דמאן הוא לאו דמאריה דהיכלא אוף הכא שכינתא
בגלותא שריא זערא דמאן הוא לאו דרדיק ואולא הא כמה
דאוקמוה דרדיק אבד אבד ממש אוף הכא בזכרנו את זיון
בזכרנו הקוא זערא דיליה על זוגאה זערא דיליה הוא . א"ר
יוסא מאן דאוקיר שמה דמאריה כהאי ונטיר האי זכה דיוקיר ליה
מאריה על כלא מכלן מיוסף דכתי' וירכב אותו במרכבת המשנה
אשר לו וכת' ונתון אותו על כל ארץ מצרים ולא עוד אלא
כד עברו ישראל ית ימא ארונא דיוסף עאל בנו קדמיתא ולא
הווי מיה קיימין על קיומיהו קמיה ה"ד היס ראה וינוס
מאי וינוס אלא ראה הקוא דכתיב ביה וינס וילא החוטא .
ת"ח זכי ליקרא בחייו וזכי ליקרא במיתתיה בחייו אמאי בנין
הקוא זמן דלא בעא לאתדבקה בה דכתיב וימאן ויאמר אל
אשת ארונו . וכתיב ולא שמע אליה לשכב אלה ליהות עמה
בנין כך זכה כהאי עלמא כיון דכתיב ותתפשקו בכגרו וכתיב
וינס וילא החוטא זכי לבתר דעאל לנו פרוכתא עלאה והכי
אתחזי ליה דרדיק נטל כהאי עלמא ורדיק נטל בעלמא אחרא .
פנחס זכי כהאי עלמא וזכה בעלמא דאתי וזכה לקיימא יתיר
מכל אינון דנפקו ממזרים וזכה לכהנא עלאה הוא וכל בני
אבתריה . ואי תימא דלא זכה לכהנא עד לא עבד עובדא
דא אינן (ס"א לא) דהא אינון דאמרי (דלא) רזכה קודם לאו
כפי

הכי . אלא במאי אוקימנא תחת אשר קנא לאלקיו דמשמע
דבנין עובדא דא רווח כהונתא מה דלא הוה קודם ת"ח כל
כהן דקטיל נפש פסיל ליה כהונתיה לעלמין דהא ודאי פסיל
הקוא דרנא דיליה לגביה ופנחס מן דינא פסיל לכהנא
הוא ובנין דקנא ליה לקב"ה אנטריך לייחסא ליה כהנת עלמין
ליה ולבניו אבתריה לדרי דרין . א"ר יוסא ת"ח רשים הוא
פנחס לעילא ורשים הוא לתתא עד לא יפוק לעלמא דהא
עס אינון דנפקו ממזרים אתמני :

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי חייה הוו אזלי במדברא א"ר
יוסי הא דכתיב בפנחס קנינו נתן לו את בריתי שלום
שלום ממלאך המות דלא שליט ביה לעלמין ולא אתדן בדינו
ואי תימא דלא מית ודאי לא מית כשאר בני עלמא ואוריך
יומין על כל בני דרא בני דכהאי בריה עלאה אחיד וכד
אסתלק מעלמא בתיאובתא עלאה ובדיקותיה שפירא אסתלק
משאר בני עלמא :

(שם דר"ע ע"ב ברעיא מהימנא) והיה עקב תשמעון את
המשפטים האלה וגו' ואכלת
ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו' **פקודא** דא לברכה ליה
לקב"ה על כל מה דאכיל ושתי ואתהני כהאי עלמא ואי
לא בריך אקרי גולן לגבי קב"ה דכתיב גול אביו ואמו והא
אוקמוה חברייה בנין דברכאן דברייך ב"נ לקב"ה אתי לאמשכא
חיין ממקורה דחיי לשמיה דקב"ה קדישא ולארכא עליה מהקוא
משחא עלאה . ואתי לאתמשכא מתמן לכל עלמא . ובתיב
ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ואינון ברכאן אריק ב"נ
באינון מלין מהקוא מקורה עלאה ואתברכין כל אינון דרגין
ומקורין ואתמליין לארכא על כל עלמין ואתברכאן כלקו כחדא
וע"ד אנטריך ב"נ לשואה רעותיה ברזא דברכאן בנין דיתברכו
אבהן ובנין כלא כחדא ומאן דמברך לקב"ה אתברך ונטיל
חולקיה מאינון ברכאן בקדמיתא דכל עלמא לתתא . כיון
דשמה דקב"ה מתברך מתמן נחית ושרא על רישיה חולקא
קדמאה . והא אוקימנא דכתיב בכל המקום אשר אזכיר את
שמי אבא אליך וברכתך (אזכיר כד"א יזכור כל מנחותיך) .
כיון דהקיה ברכה אתיא ושריא על רישיה מתמן אתפשט בכל
עלמא בשעתא דאינון ברכאן נחתין מתעטרין גו חקל תפוחין
קדישין

קדישין ופגעו בהו כמה דרגין דמתמן בעלמא ונחתו בהו ואמרי ומכריזו דא חיה דורונא דשדר פלוני לקב"ה . מאן אתר נחתו לבתר דנחתו מאתר רישא חדא דלדיק תמן סלקין מתערי לנחתא אחרנין מלעילא ואתמלייא מלעילא ומתתא הה"ד ברכות לראש לדיק כיון דסאי דרגא אתמלייא אריק להאי כלה ומתמן נגדין ואתמשכן לתתא כד סלקין אינון ברכאן מתתא לית פתחא ופתחא לעילא . ולית ממנא לעילא דלא פתח כל אינון פתחין ומכריזו ואמרי בכל אינון ריקעין דא חיה דורונא דמלכא דשדר פלוני דא הוא דורונא בקיומא כדקא יאות . ומאן חיהו ברכה דאחיכו עליה אמן . רכל ברכה דאחיכו עליה אמן דא חיהו בקיומא כדקא יאות וכיון דהאי ברכתא סלקא כל דרגין דלעילא כלהו זמנין לגבי ההוא נהורא דלא נהיר כגון לאנהרא לגבה . וכל שכן אי היא ברכתא דסגיאין מברכין לה ומעטרין לה בעטרין קדישין כרזא דאמן אמן הוא רזא דקשרי רכל יתורא וקדושה כרזא דמאריה . ומעטר לההיא ברכתא בעטרין עלאין כדקא יאות וקב"ה אתרעי בהו באינון דמברכין ליה ותיאובתיה בברכתא דלתתא דההיא ברכתא סלקא ואנקיר בוטונא דלא נהיר ואתקיף לה בתוקפא תקיפא לסלקא לעילא ועל רזא דא כתיב כו מכדי אכבד אליו אינון דמברכין ליה לקב"ה וכוזי יקלו אליו אינון דלא מברכין ליה לקב"ה ומנעון ברכתא מפומייהו רזא דרזין לאינון דידעי חכמתא דמאריהו למנדע רזא דברכאן בפקודי אורייתא ובכל הנאין ובקופין דהאי עלמא לארקא ברכאן מעילא לתתא כד (ס"א בר) (ברכאן דללתא דאינון תקונה דמאריהו מתתא לעילא ומעילא לתתא . ברכאן דלאו אינון כללתא סלקין מתתא לעילא עד דמטו גו נהורא דלא נהיר ומתערי (לעילא) בתוקפא לההוא נהורא דלא נהיר בההוא ברכה וסלקא אתעררו לעילא עד דמטו לכרסוייה עלאה מקורה דכל חיינ כדין נפקו מההוא מקורה עלאה ברכאן אחרנין ואתעררו אליו באלין ונשקי אליו לאליון ואתאן ושריין לייש לדיק לארקא לתתא וכד נחתין אתברכין אכהן וכנין ובכל שרגין דלהון ורזא דאליון ברכאן לאתעררא מעילא לתתא כרזא דא :

ברוך

דא רזא דמקורה עלאה מכלא לארקא ולאמשכא ולאנהרא כל בוטונין . ואיהו ברוך תדיר דלא פסקין מימיו

מימיו . ומתמן שירותא דאקרי עלמא דאתי ואיהו קלה השמים דההוא קלה קלה עלאה חיהו כגון דאית קלה כגוונא דא ואיהו עלמא תתאה . ואקרי אוף הכי ברוך לקבל תתאי לארקא לתתא ולאתעררא מתתא לעילא כברכאן דללתא . וברוך (קדמאה) דא אקרי הכא כרזא דחכמתא עלאה דאמלי לההוא אתר כחד שכול דיק דאעיל ביה . **אתה** לבתר שארי לאתגלייא דהא האי ברוך סתים חיהו . ובג"כ אקרי בארס סתים ברוך מקורה עלאה דלא אתגלייא . אתה שירותא לאתגלייא לבר ובג"כ אקרי אתה ומאן חיהו דא רזא דימינא ואקרי כהן לגבי ההוא אתר . ורזא דא אתה כהן לעולם מאן כהן לההוא עולם אתה . ודא חיהו ימינא עלאה דהא אשתכס לאתגלייא . **יהוה** דא רזא דאמנעיתא רזא דמהימנות' בכל סטרין **ארהינו** דא סטרא דשמאלא דכליל בימינא וימינא ביה

ואתכלילו דא כדא למהוי חד ועד הכא אתקשרו ברכאן דכיון דאליון אתברכאן כלהו דלתתא אתברכאן לבתר דאתברכאן ונטלי ברכאן לגרמיייהו אתהדרו כלילן כחד לההוא מקורה דאינון לא יכלין לאתהדררא לגבי ההוא אתר עד דאתברכין כיון דאתברכין בקדמיתא אתהדרו ועאלין לגבי ההוא אתר לנטלא ברכאן יתירן אחרנין לארקא לתתא ועד דאינון אתברכאן לא עאלין ולא תאבין לגביה ורזא דא ולא יראו פני ריקס וכד תבין לגבי ההוא אתר ועאלין תמן כדין אקרי ההוא אתר **מדך**

ומלך לא אתקרי בר כד אינון מתקרבין לגביה מתברכין ומלכא אימתו אקרי מלך כד רברבנוו אתיון לגביה עתירין מסתפקן בכל מה דאלטריכו בלא חסרונא כדין חיהו מלך לתתא כד אליון מעטרין ליה כספוקא בעטרין קדישין . והכא אקרי מלך ומאן חיהו העולם אשר קדשנו ולונו ובגין דאיהו עלמא דלא אתגלייא לבר ואיהו סתים קרי ליה הכי בארס סתים וע"ד לא אקרי אלא בארס סתים . ולעולם ימינא אתה כמה דאתמר . ועל דא כהן כפוף לגבי ההוא אתר ברישא ובסופא . ועלמא תתאה כד אתקשר לימינא ואתדבק ביה קרי מתתא לעילא ברוך ולא אקרי ברוך בר כרזא דמקורה דאתדבק בהדיה . ועייל ביה ואמלי ליה . אתה רזא דהקיא כהן לאתדכקא בהדיה וע"ד כללתא כ"ג כורע כברוך דאיהו עלמא כפוף לגבי עילא ודא חיהו שניו בין ברוך דללתא ובין ברוך דשאר ברכאן . וכלא כרזא עלאה חיהו לארקא ברכאן

לכל עלמין כרוך דלכותא כ"כ כורע ביה בכרכוי וגמין רישא
כאתה בנין דאתה אקרי ראש וע"ד כהן נטיל בראש ואיהו
ראש תדיר ובג"כ כריעה בכרוך. וגמין דרישא באהה. וכהן
ככל אתר דאקרי אתה גמין כללותא. מלך בתי דגמין תו לא
זקיף מ"ט קב"ה אמר לה לסיקרא זילי אזעירי גרמיק ותו לא
זקפא. ובגין דא ברכתא דב"כ בריך לק"כ אתער לארקא
כרכאן מלעילא לעלמין כלהו כמה דאתמר. זכאין אינון ישראל
כעלמא דין ובעלמא דאתי. כתיב כי אתה אבינו כי אברהם
וגו' תנין לזמנא דאתי אמרין ליה ליזחק וכו'. בנין דשמאלא
אתכליל בימינא אבל ימינא מכלן דאקרי אב דכתיב וישמהו
לו לאב ולכהן. ואע"ג דלעילא אקרי רב ואפילו לנהורא
דלא נהיר בשעתא דאתדבק בימינא אקרי אתה כד"ה אתה ה'
אבינו גואלנו וגו' :

אדהכי סבא אזדמן לגביה ואמר רעיא מהימנא תקין
פתורא למארך ליה ולמטרוניתא מכל מיני עדונין
לקיימא ביה זה השלחן אשר לפני ה' והא עד כאן כלהו מתענגי
מפתורא דמלכא דהא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמי ודה
נהמא דאורייתא דבכתב וינא דאורייתא דבעל פה ותמן כמה
מטעמים מיני טעמי תורה דמתיקין מכל מאכלין ועדונין
דעלמא דמלכא :

קם רעיא מהימנא פתח ואמר אהרן כהנא קום משיכתך
למרבח תורין ועאכין ואמרין ועופין וכל מיני דלריבין
לסעודתא דמלכא. ולחס הפנים דאינון לקבל תרין לחי
דאורייתא דמזה ומזה הם כתובים זה תריסר אנפין דאינון
יברכך ה'. יאר ה'. ישא ה'. זה תנינא. אדכ"י אדכ"י
אדכ"י דאינון תריסר חיון דאתמר כהן ופני אריה אל
הימין לארבעתן. ופני שור מהשמאל לארבעתן. ופני
נשר לארבעתן. ואתמר עלייהו ארבע פנים לאחת להם.
והאי איהו וקרא זה אל זה ואמר לקבל עשרים וארבע ספרי
תורה והאי תורה והאי איהו. זה השלחן אשר לפני ה' מאנין
דפתורא דמלכא אינון מ"מ מארי ללחין דתקיבו לון לקבל קרבנין :
פתח ואמר ועשית שלחן עצי שטים וגו'. תא חוי מנהגין
טבין ושפירן הוו נהגי מארי דסעודתא דמלכא
לאחזא דאינון מבני פתורא דמלכא חד רכרכא מבני סעודתא
נטיל

נטיל ידיו בזמנא דייעלון לסעודתא להסב גדול מסב בראש.
תנינא תחותיה ותליתא תחות תנינא ואלין אתקריאוג' מטות
לקבל תלת אבהן ולקבל כהנים לויס וישראלים. מכאן ואילך
ליה לון סדר אלא כל הקודם זכה. תנינא בעל הבית בולע
כדי שיבטע בעיניו ופיה ומשלים ברכתא ולבתי בולע. ואוקמוה
רבנן דמתניתין דאין המסוכין ראשין לטעום עד שיטעום
המכרך. ולית הבולע ראשי לטעום עד שיכלה אמן מפי
המסוכין ואם רעותיה לחלק כבוד הרשות בידיה. ועוד
אוקמוה דאורח מכרך בנין דיברך לבעל הבית. וארח רוא
בעל הבית בולע. דא עמודא דאמלעיתא דהיהו קו האמלעי.
ובשבת טריך לבטוע משני בכרות דאינון ה' ה'. בע"הב דא
ו' דאמלעיתא (ובגוונא דא ובג"ד) ובגין דלא לאתחזאס
כרעבתנותא יכול למבטע בה לכל חד וחד כבינא מאי כבינא
ו' וי' אינון נקודין דשמא קדישא אתקרי פרורי בכזית. ואלין
לקבל טפין דזרע. ומאן דמזולז בהון וזריק לו באתר דלא
אלטרריך עניותא קא רדיף אבתריה ואזיל נע וגו'. סה"ד
נודד הוא ללחם איה. ולית לחם אלא תורה והוא לוח איה
מאן דמרסס עליה ולא ישכח ופרורים בכזית אינון כלדיק
דאיהו כתיב כתיבו מאינון זתים ואורח מכרך ואורח טריקים
כאור נגה. ברכות לראש טריק חיי עלמין ובג"ד אורח מכרך.
אדהכי הא בוינא קדישא אתא לגביה ואמר ר"מ יומא חד
אזילנא אנה וחברייא לאכסניא סדא והוא תמן ינוקא סדא קם
ותקין לן מרתא ופתורא איהו מגרמיה כאלו הוא מעשרין
שנין ולא הוא אלא מבן חמש שנין ותקין פתורא מכל מיני
מאכל ומשתה. אמר הא אוקמוה רבנן דבעל הבית בולע
ואורח מכרך אבל זעיר אני לימים ואחס ושישים ע"כ זולתי
ואירא מחוות דעו אתכס. עד דאטול רשות מכס. א"ל
אימא ברי מלאכא דת' אמר לן אתון בעיתון לחס תפנוקי בלא
קרבא או לחס בקרבא. דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין שעת
אכילה שעת מלחמה. ואי בעיתו למתוי קרבא עליה. לית
חד אכיל אלא מאן דנחא קרבא איהו אכיל ובולע לכלהו.
א"ל חברייא ברי אנת זעיר ועדיין לא ידעת איך מגיחי גברי
כרכין כחרבא כנענוע דחרבא. ברומתא בקשתא בגיורין
דקשתא בקירטא באכנין דקירטא א"ל אל יתהלל חוגר כמפתח :

תקון חמשה באב

דסא ודאי בק"ש אוקמוס . כל הקורא ק"ש על מטתו כאילו אוחז
חרב פיטות דכתוב רוממות אל בגרוס וחרב פיטות בידם .
וכענועא דחרב טריך לבעגא ליה לשיט סטרין כמה דאוקמוס
כדו שתמליכו על השמים ועל הארץ . ועל ד' רוחות העולם .
ודא ו' גוף החרב . ו' ראש החרב . ה"ס תרי פיזת נרחקא
דחרבא ארני רומחא רמ"ח בק"ש עם שית תיבין דיוחורא סא
רומ"ח . מג"ן עם חרבא מיכאל גבריאל מריאל שמשון דב'
אבהן . קשת דזריק חלים וכל זרע דאינו יורה כחץ אינו מוליד .
קורטא סא ק"ש . ה' אבנין דקורטא שמע ישראל ה' אלהינו
ה' לקבלויהו ויקח דוד חמשה חלוקי אבנין מן הנחל וכד שוי
לקו בקורטא דאחי שפה ואיני שכונתא אתעבדו חד כלהו
ה' וקטיל לפלשתא ועד' כחן וזיקנא סאי אבנא לסמאל דאיהו
אבן מזור והרקנא מזור דיליה ואשפנא ליה לתתא . וכב"ד
אמינא לבון אל יתהלל חוגר כמפתח . כען יתברר לבון דאנא
ידענא איך מנחין גברין רבבין כסויפין ברומחא . כקשתא .
בקורטא . תווקנא ולא יזלנא למללא קמיה א"ל רבנן כען
נחוי מאן יהא מרווח נהמא דאיהו לחס המוליא :

(שם דף רע"ד ע"א) כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלקים
וארוני האדנים האל הגדול וגו' . תנינן
ודמות פניהם פני אדם אלפין לאו אינון כתיבין כרובים אינון
אנפי רבבין כרובים אנפי זוטרי כריבא פני אדם . אל דיוקנא
כלילן כהו כגון דאינון אנפי רבבין ומתאיורין כהו זיורין
גלופין בגלופי שמה דמא דמפרש בד' סטרין מור"ח מער"ב
לפר"ן דרו"ס . מויכאל רשיס ברשימו לקטר דרוס וכל אנפין
מסתכלין לגבי פני אד"ס פני ארו"ס פני כש"ר פני שו"ר .
אדם איהו דכר ונוקבא ולא אתקרי אדם בר הכי ומניה
אתזיורין זיורין דרכב אלקים רביהים אלפי שנאן שנאן כללא
דכלהו זיורי שו"ר כש"ר ארו"ס ו' דא איהו אדם פשיטו .
דאתכליל כחדא כרוז דכר ונוקבא וכלהו אלפין ורבבין
כלהו כפקין מהני רוז שנאן ומהני דיוקנין מתפרשן כל חד
וחד כסטרייהו כמס דאתחוי לון ה"גן אינון דקא משלכין חד
בחד וכליל חד בחד למקו כל חד כליל בחכריה שו"ר כש"ר
ארו"ס אד"ס אתנהגון כרוז דארבע שמהן גליפן סלקין לאתנהגא
ולאסתכלא סליק לאתנהגא ולאסתכלא שור . לאנפי אדם סליק
שמה